

အချစ်တို့၏မာယာ

ဇေယျတလူ

(၁) အိုအေစစ်

ဝိုး

ကျွန်တော် ရင်မောစွာ လေပူတချက် မှုတ်ထုတ်လိုက်မိပါသည်။ ရန်ကုန်နေလည်း အထက်ဘက်နဲ့ မခြားပူလောင်နေတယ်လေ၊ ကျနော့ရင်မှာလည်းသောကတွေဝေနေသူအဖို့ အတွင်းရောအပြင်ပါ ပူလောင်ပြင်းပြနေတော့သေချင်လာသည်။ ဟုတ်တယ်လေ မတတ်နိုင်ရင်သေမင်းနဲ့ မဟာမိတ်ဖွဲ့ရမှာဘဲ၊ ဒုက္ခ အားလုံးရဲ့ချုပ်ငြိမ်းရာပေါ့။

ကျွန်တော် လွစ္စလမ်း တလမ်းထဲမှာရှိတဲ့ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းဆိုင် တဆိုင်ထဲမှာ ရောက်နေပါတယ်၊ တခန်းလုံး ပစ္စည်းတွေပြည့်ကျပ်နေတာမို့ အလိုလိုမွန်းကျပ်လာပါတယ်။

ဟိတ်ကောင် ဟိုမှာလာနေပြီ

တထောင်နဲ့တွက်ပြီး သတိပေးလိုက်သူက ကျနော်နဲ့ ရန်ကုန်မှာ တဦးတည်းသော သူငယ်ချင်းဖြစ်တဲ့ မြင့်ဦး ပါ၊ မန္တလေး မှာတုန်းက ကျနော်တို့အိမ်ဘေးကပေါ့၊ ကြီးတော့ ရန်ကုန်ရောက်လာပြီး လက်နှိပ်စက်ထောင်ထားတယ်၊ မန္တလေးမှာက သူ့မိန်းမအဖို့မလွယ်ကူဘူးလေ၊ ဒီကောင်အသိုင်းအဝိုင်းက ရန်ကုန်သူမရွှေချောကိုကြည့်ရတာမဟုတ်ဘူး။

ကျွန်တော်လဲ မန္တလေးကနေ ရန်ကုန်ကို အသဲကွဲဝေဒနာနဲ့ စုန်ချလာပါတယ်၊ စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့လိမ့်ပေမဲ့ ဘွဲ့ရအလုပ်လက်မဲ့ကျနော့မှာခရီးစရိတ် ၃၀၀ ကျပ်လောက်ဘဲပါပါတယ်၊ ဒီရောက်တော့မြင့်ဦးက ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ဘဲ ထားပါတယ်၊ သူကတော့ သူ့လက်နှိပ်စက်နဲ့အတူတူလုပ်စေချင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျနော်က ဝါသနာမပါဘူးလေ၊ ဒီတော့လဲ လျှပ်စစ်နဲ့ ဘွဲ့ရတာဆိုတော့ ကျနော်နဲ့လိုက်မဲ့အလုပ်ကို အတော်ကြာကြာရှာယူရတယ်။

ဒီကြားထဲစားသောက်တာကို သူကဘဲတာဝန်ယူတော့တယ်၊ သူ့မယားကလဲသဘောထားပြည့်ရှာပါတယ်၊ ခလေးကလဲ မရှိကြလို့ စီစီစစ်စစ် သုံးနိုင်ကြပါတယ်၊ ဒါကြောင့်လဲ လူပိုတယောက်ကို မကြောင့်မကြံကျွေးနိုင်ကြတာပေါ့။

တခုတော့ရှိတယ်၊

မြင့်ဦးက မိန်းမသာရှိတယ်၊ မိန်းမအထာသိပ်မကျွမ်းဘူး၊ မိန်းမရတယ်ဆိုတာလဲ သူ့မိဘချမ်းသာတာကိုမက်ပြီး မထား ကအမိဖမ်းတယ်လို့ဆိုကြတယ်၊ ထားပါတော့လေ၊ ကိုယ့်အလုပ်လဲမဟုတ်ဘူး၊ အခုလဲ ကျနော့အပေါ်လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံးကောင်းနေကြတာဘဲ မဟုတ်လား၊ ကျနော်နဲ့ဆိုင်တဲ့ ကိစ္စတခုတော့ပြောရမယ်၊ ပြသနာက မထားပေါ့၊

ကျွန်တော်လဲရောက်ခါစက ခပ်မှန်မှန်ဆက်ဆံပေမဲ့ တဖြေးဖြေးအနေကြာလာတော့ ပြောမနာ ဆိုမနာတွေဖြစ်လာကြတယ်။ နောက်တော့ကျနော်ကသူစိမ်းယောက်ကျားတယောက် ဆိုတာ သတိမရှိတော့ဘဲ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေတယ်။ ဆိုလိုတာက အင်္ကျီအောက်မှာ ဘရာ စီယာ မဝတ်ဘူးဗျာ၊ တခါလေ နေ့လယ်နေ့ခင်း အိပ်ရင် လုံချည်က ပေါင်ပေါ်တဲ့အထိလန် နေတယ်။ မယားက မွန်ကပြား ဆိုတော့သူ့ရဲ့အတွင်းပစ္စည်းတွေကရင်ခုန်စရာကောင်းလောက် အောင် ဝင်းဝါနေလေရဲ့။ သူကဲလာတော့ ကျနော့သူငယ်ချင်းမျက်နှာထောက်ပြီး ခပ်မှန်မှန်နေ တယ်။ မြင့်ဦးကတော့ လူရိုးပီပီ ဒါတွေသတိမထားဘူး၊ မနက်အလုပ်သွား နေပြန်လာ၊ စိတ်လိုရင် ၃ ယောက်သားရှောက်သွားပေါ့ဗျာ။

မြင့်ဦးကသိပ်မလှဘူး၊ အသားညိုတယ်၊ ကျောက်ပေါက်သဲ့သဲ့နဲ့၊ အရပ်ကလဲနဲနဲပု သေးတယ်။ ဒီလိုလူမျိုး နဲ့ယှဉ်လိုက်ရင် မထားကကျနော့ကိုစိတ်ကစားတာ အပြစ်မဆိုနိုင်ပါ ဘူးလေ။

ဒါပေမဲ့ ဗျာ

သူငယ်ချင်းကောင်းတယောက် လက်လွှတ်မခံနိုင်ဘူး၊ လီးတောင်လို့ လိုးချင်တယ် ဆိုရင် ဖာတယောက်ခေါ်ချရုံပေါ့။

မရဘူး၊ မရဘူး

မြင့်ဦး မိန်းမက နေမြင့်လေ အရူးရင့်လေ မျိုးဖြစ်နေတယ်။ မြင့်ဦးမရှိတုန်း ကျနော့ ကိုဘော်လီချိပ် ဝယ်ခိုင်းတာတို့၊ သူ့ကိုယ်လုံးကို မမြင် မြင်အောင် နည်းမျိုးစုံနဲ့ပြတယ်။ ကျနော်ထိုင်တဲ့ဘေးမှာဝင်ထိုင်ပြီး စကားမရှိ စကားရှာပြောတယ်။ စာဖတ်နေလို ထမင်းမစား သေးရင် ဘေးကဇွန်းတချောင်းနဲ့ အတင်းခွန့်တာတို့ ကျနော့ကို မနဲ့ နဲ့အောင်နဲ့နေတယ်။

ဒုက္ခဘဲ၊ မြင့်ဦး မိန်းမက တော်တော်လှတာဗျာ၊ ကျွန်တော် ဘယ်လောက်ထိကြာကြာ ခံနိုင်မှာလဲ၊ ကျနော်လဲသွေးနဲ့ကိုယ် သားနဲ့ကိုယ်ဘဲမဟုတ်လား၊ မဖြစ်သင့်တာတွေ ဖြစ်သွား ရင်ဒုက္ခ၊ အဲဒါတွေ တွေးတွေးပြီး ကျနော်တနေ့တခြားစိတ်ညစ်လာတယ်။

အဲဒီလိုနေတုန်းမှာ ဗြူးဆို မြင့်ဦးဆီက ဝမ်းသာစရာ သတင်းတခုကြားလိုက်ရတယ်။ အလုပ်ရဖို့နီးလာပြီတဲ့၊ ဝမ်းသာစရာဘဲ၊ ဒါမှ မိန်းမ မာယာကိုရှောင်နိုင်တော့မယ်မဟုတ်လား။

စောင့်နေတာကြာပြီလား၊

မကြာသေးဘူး အကိုကြီး

ဗိုလ်ဆန်ဆန် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ချောချောခန့်ခန့် လူကြီးက ကျနော့ကို မျက်လုံးဝေကြည်ရင်း ရင်းရင်းနှီးနှီး မေးလိုက်တယ်။ မြင့်ဦးက ရိရိသေသေဖြေရင်း ကျနော့ ဖက်လှည့်ကာ

ဒါ ကျွန်တော်ပြောတဲ့ ကိုရာဇာ ဆိုတာလေ၊

ဟုတ်ကဲ့ ကိုရာဇာ တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်။ ကျွန်တော်က ကိုမောင်မောင် ပါ၊
ဒီလုပ်ငန်းတခုလုံးကိုဦးစီးပါတယ်။ ပိုင်ရှင်ဆိုပါတော့၊

ကျွန်တော့်ကို ရာဇာ လို့ဘဲခေါ်ပါ ကိုမောင်မောင်

အင်း အင်း ဒါနဲ့ ရာဇာ ရဲ့ပညာရေးဆိုင်ရာစာရွက်စာတမ်းတွေရော
ပါ ပါတယ် ကိုမောင်မောင်၊ ဒီမှာပါ။

စာရွက်စာတမ်းတွေကို သေချာစွာစစ်ဆေးပြီးမှ

ကျနော်လိုချင်တဲ့ အရည်အချင်းတွေနဲ့ပြည့်စုံပါတယ်။ ကဲ ကျနော် စည်းကမ်းချက်
တွေနဲ့လစာကိုပြောပြမယ် ဟုတ်လား၊

ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ

လစာ တလ ၂၀၀ ရမယ်၊ ရှားပါးစရိတ် ၃၀၀ ရမယ်၊ ဒီဆိုင်မှာ လာနေရမယ်၊ အဲ
ထမင်းတော့ သူများတွေလို လခပေး စားရင်စား၊ မစားရင်တော့ ကိုယ်အစီအစဉ်နဲ့ကိုယ်စား၊
တခုတော့ရှင်းရှင်းပြောထားမယ်၊ စာရိတ္တပိုင်းနဲ့တော့ ကျနော့်ဆိုင်က မူလီတလုံးတောင်ပျောက်
တာမလိုချင်ဘူး၊ လုပ်ငန်းပစ္စည်းတွေကို ခင်ဗျား ကိုယ်ကျိုးအတွက်လုံးဝမသုံးရဘူး၊ အဖွဲ့သား
အချင်းချင်း ချစ်ချစ်ခင်ခင်နေကြရမယ်၊ မခိုမကပ်ဘူး၊ ပစ္စည်းအလေအလွင့်မရှိ
အောင်ထိန်းသိန်းရမယ်၊ အခါအားလျော်စွာ ကျနော်ကထုတ်တဲ့ စည်းကမ်းတွေကို လိုက်နာရ
မယ်၊ အနဲဆုံး ကျနော့်ဆီမှာ ၃ နှစ်လုပ်ရမယ်၊ ဘယ်လိုလဲ၊

သဘောတူပါတယ်၊

ဒါဆို ဒီမှာလက်မှတ်ထိုးပါ၊

အတိအကျ လုပ်တဲ့ ကိုမောင်မောင် ကိုကျနော်လေးစားသွားမိသည်၊

ကဲ မနက်ဖြန် အလုပ်စတင်မလား

ဟုတ်ကဲ့ မနက်ဖြန်စတင်မယ်၊

ဒါဆို အခန်းတခု အဆင်သင့်လုပ်ထားမယ်၊ တခြားအလုပ်သမားတွေက ဟိုဘက်
လမ်းက ကျနော်အိမ်အောက်ထပ်မှာနေတယ်၊ ခင်ဗျားကတော့ ဒီမှာတယောက်ထဲနေရမယ်၊
ယူစရာရှိတာ ယူခဲ့ပေါ့။

ပြောပြီးတာနဲ့ နှုတ်ဆက်တာတောင် မစောင့်ဘဲ စက်ခန်းထဲဝင်သွားပါတယ်၊ သူနဲ့
သတိထားဆက်ဆံမှဖြစ်မယ်။

ဦး ဝမ်းသာတယ် သူငယ်ချင်းရာ၊ သူတော်တော်ကြီးရက်ရက်ရောရောပေးတာဘဲ၊

ကျေးဇူးတင်တယ်ကွာ

နောက်တခါပြောရင် မင်းလျှာဖြတ်ပြစ်မယ်၊

ဟေ့ကောင် ကိုမောင်မောင်က ဒီဘက်မှာကျွမ်းရဲ့လား

ဟား ဟား မေးမှမေးရက်တယ်ကွာ၊ သူ့ပညာက ဒီကသင်တာမဟုတ်ဘူး၊ နိုင်ငံခြား ကသွားသင်လာတာ၊ မင်းကံကောင်းသွားတာပေါ့ကွာ၊ သူ့ဆီက အလုပ်လုပ်ရင်း ပညာလည်း သင်ယူပေါ့၊ ဒီအခွင့်အရေးကရခဲ့တယ်၊ သူ့လိုင်းမှာတော့ သူကတော့ဒိတ်ဒိတ်ကြဲဘဲ။

ငါကံကောင်းတာပေါ့ကွာ၊ အလုပ်လုပ်နေရရင် သီရိ ကိုလဲမေ့နေနိုင်တာပေါ့၊ ဒါပေါ့၊ ဒါပေါ့၊ မင်းလဲအသက်ကြီးမှ ဝက်သက်ပေါက်တဲ့ အရသာ ခံနေရပြီမဟုတ် လား၊

ဟေ့ကောင်၊ ငါကအခုမှ ၂၈ နှစ်ဘဲရှိသေးတာ၊ နောက်ပြီး မင်းလိုမအိုသေးဘူး၊ ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ ဟုတ်ပါတယ်၊

ကျနော်တို့ စရင်းနောက်ရင်း နဲ့ကားဂိတ်ကိုရောက်လာပါတယ်၊

မြင့်ဦး ကတောင်ဥက္ကလာမှာနေတာလေ၊ ကားကိုတမေ့မောကြီးစီးပြီးတော့မှ သူတို့နေ တဲ့ ဗဟိုဈေးကိုရောက်လာပါတယ်၊ ကျနော်အလိုလိုနေ ဝမ်းသာနေမိတယ်၊ အလုပ်ထဲမှာ နေ စရာလဲရတယ်ဆိုတော့၊ အတော်အဆင်ပြေတယ်လို့ဆိုရမှာပေါ့၊

နောက်ပြီး၊ မြင့်ဦး မိန်းမကိုလဲ ခုခံနေရတဲ့အင်အားတွေက တဖြေးဖြေး လျှော့နေပြီး အများဆုံးနောက် တလလောက်သာဆက်နေရင် မြင့်ဦးခမျာ အလိုလိုနေရင်း လင်ကြီးဆိုတဲ့ ရာထူးတိုးသွားမယ်၊ မယားကလဲ မျက်စေ့ရှေ့မှာတင် လှလှလာတယ်၊ သူ့အလှက ရမက်နိုး ဆွတဲ့အလှ၊

နောက်ဆုံးတော့ ကျနော် လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် နေရာသစ်ကိုရောက်သွားတယ်၊ တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း ပိတ်တော့ အဲဒီနေ့မှာဘဲ မြင့်ဦးတို့အိမ်သွားဖြစ်တယ်၊ သူ့မိန်းမလဲ မီးဝေး ချိပ်လိုဖြစ်လောက်ရောပေါ့၊

ကိုမောင်မောင်ကလဲတော်ပါတယ်၊ အလုပ်သမားတွေကိုတန်းတူဆက်ဆံတယ်၊ နောက် ပြီး ရပိုင်ခွင့်တွေ အပြည့်အဝပေးထားတယ်၊ သဘောထားပြည့်ဝတဲ့သူပါ၊ သူ့ကိုယ်တိုင်လဲ အောက်ခြေကတက်လာတဲ့သူဆိုတော့ ကိုယ်ချင်းစာတာပေါ့၊ ကျနော်ကိုယ်တိုင်လဲ စိတ်ဝင်စား တဲ့အလုပ်လုပ်ရလို့ စိတ်ရောလူပါပျော်ရွှင်ကျန်းမာနေပါတယ်၊ အားရှိသရွေ့အလုပ်မှာဘဲ နစ်မြုပ်နေမိပါတယ်။

အခြားလူတွေလို အပျော်အပါးလဲမရှိ၊ အသောက်အစားလဲ မရှိဘဲ၊ အလုပ်ကိုသာ စိတ်ဝင်စားတဲ့ ကျနော် နဲ့ကိုမောင်မောင်ဟာ အချိန်တိုလေး အတွင်းမှာဘဲ အရမ်းခင်မင် သွားကြတယ်။

ကိုမောင်မောင်ကတော့ သူဌေးပီပီ မိန်းမလဲပွေတယ်၊ အသောက်အစားလဲရှိတယ်၊ ဒါတော့ ကျနော်နဲ့မဆိုင်ဘူး၊

ဒါပေမဲ့ တခါလေး မူးရူးပြီး မိန်းမတယောက်နဲ့ ကျနော် အခန်းဆီရောက်ရောက်လာတယ်။ ကျနော်ကရှောင်ပေးရတာပေါ့၊ မရှောင်ပေးလဲ သူကဂရုမစိုက်ဘဲ ကျနော်မျက်စေ့ရှေ့မှာတင် သူ့အလုပ်သူလုပ်မဲ့ပုံဘဲ၊ တပတ်တခါတော့ သူပုံမှန်လာနေကြပေါ့။

သူလာတာက အရေးမကြီးဘူး၊ ကျနော်ဦးနှောက်ထဲမှာ အတွေးရိုင်းတွေ အစုန်အဆန်ပြေးလွှားနေကြတယ်။ ကျနော်ရဲ့ တည်ငြိမ်မှုပျက်ပြားချင်နေတယ်။

တနေ့ ကျနော့်ဆီကို မြင့်ဦး ပေါက်ချလာတယ်။ မြင့်ဦးက လာခဲ့တယ်။ ကျနော်ဘဲ သူတို့ဆီသွားတာများတယ်။ ဒါနဲ့ ကျနော်က

ဘာကိစ္စလဲ သူငယ်ချင်း

ငါ့မန္တလေး ခဏပြန်မလိုကွ၊ ငါ့အမေနေမကောင်းလို့၊ အဲဒါ မင်းငါ့အိမ်မှာ ညညခဏလာအိပ်ပေးပါလား၊ ငါ့မိန်းမတယောက်ထဲဖြစ်နေလို့ မထားခဲ့ချင်ဘူး၊ ရပ်ကွက်ကလဲ သိပ်သန့်တာမဟုတ်ဘူး၊ မင်းအဲတာတခုလောက်တော့ကူညီပါကွာ၊ ငါ့မိန်းမကိုခေါ်သွားလို့လဲမဖြစ်ဘူး၊ ငါ့အမျိုးတွေနဲ့အဆင်ပြေတာမဟုတ်ဘူး၊ မင်းသိတဲ့အတိုင်းဘဲ။

ကျနော်ဘယ်လိုလုပ်ငြင်းမလဲ၊ တော်တော်စိတ်ညစ်သွားတယ်၊ မတတ်နိုင်ဘူးလေ၊ ကူညီရမှာပေါ့၊ သူတို့အလှည့်တုန်းက ကူညီထားကြတယ်မဟုတ်လား၊

တနေ့လုံး အပြင်လျှောက်သွားနေလိုက်တယ်၊ ညနေစောင်းမှ ပြန်ခဲ့တယ်၊ ညစာအပြင်ထွက်စားပြီးတာနဲ့ အခန်းအောင်းပြီးစာဖတ်နေလိုက်တယ်၊ ည ၁၀ နာရီကျော်လောက်မှ မျက်လုံးစင်းပြီး အိပ်ပျော်သွားတယ်၊ မနက် ၈ နာရီကျော်တဲ့အထိ တချက်မှမနိုးဘူး၊

ရာဇာ ဘယ်လိုလဲ ကိုယ်ဆရာ ညက ညညနက်သွားတယ်ထင်တယ်၊

လန့်သွားမိတယ်၊ ဟုတ်တယ်လေ၊ ခါတိုင်းဆို ကိုယ်ကဆိုင်ဖွင့်ပြီးစောင့်ရတဲ့သူ၊ ဒီနေ့တော့ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ကြီး သူတို့က ကိုယ်ကိုတောင် နှိုးယူရတယ်၊

အား ဆောရီး ဆရာရယ်၊ ကျနော် ညကစာဖတ်ရင်းနဲ့ ညညနက်သွားတယ်၊

အေးပေါ့လေ တခါလေတော့ ဒီလိုပေါ့ ဒါပေမဲ့ ခဏခဏတော့ မဖြစ်စေနဲ့နော်၊

တခါတည်းပါ ကိုမောင်ရယ် လစ်ကနဲ အိပ်ပျော်သွားလိုက်တာ ဘယ်လိုမှ မနိုးဘူး၊

ကျနော် မျက်နှာသစ်ပြီး မနက်စာ စားဘို့အတွက် အပြင်ထွက်ခဲ့တယ်၊ စားပြီးတော့ မနက် ၁၀ နာရီရှိပြီ၊ ဆိုင်ပြန်ရောက်တော့ ကောင်တာမှာထိုင်နေတဲ့ ကိုမောင်မောင်နားကပ်ပြီး

ဆရာ ကျနော် ဒီနေ့ ညကနေစပြီး ဗုဒ္ဓဟူးနေ့အထိ မြင့်ဦးအိမ်မှာ သွားအိပ်မယ်၊ အဲဒါ ၃ ညခွင့်ယူချင်တယ်၊

မြင့်ဦးက ဒီနေ့ မန္တလေး ကိုထွက်သွားပြီ၊ အိမ်မှာ သူ့မိန်းမတယောက်ထဲ ထားခဲ့ရ တာစိတ်မချလို့ သူပြန်လာတဲ့အထိ စောင့်အိပ်ပေးပါဆိုလို့၊ အကူအညီတောင်းတယ်၊ ဒါကြောင့်ပါ။

အေးလေ ဒါဆိုလဲ ကူညီရတာပေါ့၊ မင်းသွားအိပ်၊ ငါတယောက်ယောက်ကို မင်းနေ ရာမှာ သိပ်လိုက်မယ်၊

ကျေးဇူးဘဲ ဆရာ

ကျနော် မယူချင်တဲ့ အခွင့်အရေးကို ရပြီမို့ သူ့ကိုကျောခိုင်းထွက်ခဲ့ပါတယ်၊

ဟေ့ ရာဇာ

ဗျာ

လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ဆရာ မျက်နှာမချိုမချင်နဲ့

မင်းပင်ပန်းမယ်ဆိုလဲ သွားမအိပ်နဲ့လေ ငါဘဲ အနစ်နာခံပြီး သွားစောင့်ရှောက်ပေးပါ မယ်၊

အမလေး ကိုမောင်ရယ် မလုပ်လိုက်ပါနဲ့ဦး မြင့်ဦး ရင်ကျိုးသွားပါ့မယ်၊

ဟား ဟား ဟား ဟား ဟား မင်းတို့ကတော့ တကယ်ကောင်တွေဘဲ၊

ဆရာရဲ့ စေတနာက ကြောင့်စရာဘဲ၊ ဒါကြောင့် သူနောက်မှန်းသိပေမဲ့ ကျနော် ရင်ထဲမှာစိုးရိမ်သွားမိတယ်၊

ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ်လေ၊ ညနေရောက်တော့ ၃၆ ကားကိုတိုးစီးပြီး တကမ္ဘာလုံးက လူတွေ ကားပေါ်ရောက်နေသလားထင်ရအောင်ကြပ်သိပ်နေလေရဲ့၊ အသက်မျိုးစုံ လူမျိုးစုံ၊ စိတ်ရှုတ်စ ရာဘဲ၊

ဗဟိုဈေး မပါဘူးလား၊

ပါတယ်၊ ပါတယ်၊

နွေးကွေးလေးလံလှတဲ့ ခြေလှမ်းတွေနဲ့ မြင့်ဦးအိမ်ဆီသို့ တလှမ်းဆီ လှုတ်လီလှုတ်လဲ လျှောက်သွားမိတယ်၊ သူတို့အိမ်ကအတော်ဝေးတာကလား၊ ဆိုက်ကားစီးရင်ရောက်ပေမဲ့ ဖြစ် နိုင်သမျှအချိန်ဆွဲချင်တဲ့ ကျနော်က အေးအေးဆေးဆေးဘဲလျှောက်သွားမိတယ်၊ တောင်ဥက္က လာရဲ့ ထုံးစံအတိုင်း လူတွေဟိုသွားဒီသွားနဲ့ ညနေခင်းရဲ့အရသာကိုခံယူနေကြတယ်၊ ရောင်စုံ ကောင်မလေးတွေလဲ သူတို့ကိုယ်သူတို့ ချယ်သပြီး ဟန်ရေးပြလျှောက်သွားနေလေရဲ့၊

ဘယ်လောက်နွေးနွေး နောက်ဆုံးပုဂံရောက်ရတာဘဲမဟုတ်လား၊ ဒီတော့ ကျနော်လဲ မြင့်ဦးတို့အိမ်ရှေ့ရောက်ပြီလေ၊ ခြံနဲ့ဝင်းနဲ့မို့ သာသာယာယာစိမ်းစိမ်းစိုစိုတော့ရှိတာပေါ့လေ၊ ဒါပေမဲ့ မာန်နတ်ရဲ့မယားပါသမီးနဲ့ အတူနေရမှာဆိုတော့ စိတ်ကသိပ်မရွှင်ဘူး၊

ဟင်း အခုမှပေါ်လာတော့တယ်၊

ဟုတ်တယ် မထားရဲ့ အလုပ်ကနဲနဲ့ ရှုတ်နေလို့နောက်ကျသွားတယ်၊
သွားပါ ဒီကိုမလာချင်ဘူးမဟုတ်လား
ကြာမျက်စောင်းထိုးပြီး ခပ်ညုညုပြောရင်း အိမ်ပေါ်တက်နိုင်အောင်ဘေးကပ်ပေး
လိုက်တယ်၊

ပြန်ထွက်စရာမရှိဘူးမဟုတ်လား ခြံတံခါးသွားပိတ်ထားလိုက်မယ်၊
အင်း မရှိပါဘူး

ကြည့်ပါလားလို့ လူကိုကပြင်းရိုပြင်းတွဲနဲ့ စိတ်မပါသလို ပါသလိုနဲ့
နဲနဲပင်ပန်းလာလို့ပါ

မထားဟာ တံခါးပိတ်ပြီးတာနဲ့ ချက်ခြင်းဘဲအိမ်ပေါ်ရောက်လာတယ်၊ ပျံလွှာမလေး
တကောင်လိုမြူးနေလေရဲ့၊ စိတ်ကညစ်ပြီးရင်း ညစ်လာသည်။

ကဲ ငိုငိုမနေနဲ့၊ ရေချိုးဘို့လုပ်၊ အားလုံးအဆင်သင့်ဘဲ ပြီးရင်ထမင်းစားမယ်၊

ဒီအမျိုးအမီးကတော့ရေချိုးပြီးပုံဘဲ၊ တစ်ကိုယ်လုံးခြေဆုံးခေါင်းဆုံး သနပ်ခါးလိမ်း
ထားတာဖွေးလို့၊ နှုတ်ခန်းနီပါးပါးလဲတင်ထားလို့ နှုတ်ခန်းအစုံဟာ ရွန်းစိုနေတယ်၊ ဆံပင်ကို
တင်းနေအောင် ထုံးထားလို့ နဖူးပြင် နဲ့မထားပုံဟာ ရှေးခေတ်မိန်းမချောပုံကို သတိရ
စေတယ်၊ သူကတခုတော့ကောင်တယ်၊ အခုခေတ်မိန်းမလေးများလို ဆေးဆိုးပန်းရိုက်
ဝါသနာ လဲမပါဘူး၊ ရိုးရာသနပ်ခါးနဲ့ဘဲ အလှပြင်တတ်တယ်၊ ဒီအလှတွေက ဆေးဆိုးပန်း
ရိုက်မတွေ့ကိုကျော်နိုင်နေပြီ၊

ဟင် ဘာကြည့်နေတာလဲလို့ ရေချိုးပါဆိုနေ

ထိန်းထားတဲ့ကြားက ကျနော်စိတ်လွတ်ပြီးသူ့အလှမှာရစ်မူးသွားမိတယ်၊ ဒါကိုသတိ
ထားမိတဲ့ မထားဟာ ခြေဆောင်ပြီး ညုလိုက်ပြန်တယ်။

ဪ ဒုက္ခ ဒုက္ခ

ရေချိုးလိုက်တော့ နဲနဲလန်းသွားတယ်၊

ပြီးတော့ ထမင်းလက်ဆုံစားဖြစ်ကြတယ်၊ ဟင်းတွေကတော့ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာပါဘဲ၊
ဟင်းချက်ကလဲကောင်းတာမို့စားကောင်းလှတယ်၊ ကျနော်လဲစိတ်ညစ်တာတွေ ဘာတွေဖယ်
ပြီးစားကောင်းကောင်းနဲ့ ထမင်းကိုအားရပါးရစားပြစ်လိုက်တယ်၊ မထားကလဲ ဟင်းမျိုးစုံကို
ကျွန်တော်ပုဂံမှာ တောင်လိုပုံအောင်ကြုံးကြုံးထည့်ပေးနေလေရဲ့၊

စားနော် ကိုရာဇာ

စားနေတာဘဲ မတွေ့ဘူးလား

စိတ်ပေါက်ပေါက်နဲ့ ဘုတောပြစ်လိုက်တယ်

ကြည့်စိတ်တိုနေပြီ၊ ကိုရာဇာ ထားကိုမုန်းနေသလားဟင်

မျက်ရေစမ်းစမ်းနဲ့ အားငယ်သလိုမေးလာတော့လဲသနားသွားမိသည်။

မဟုတ်ပါဘူးမထားရယ်၊ ကျနော်ကို သိပ်ဂရုစိုက်လွန်းရင်မနေတတ်လို့ပါ။ ကဲကဲ စားပါတယ်နော် အခုဆို ၃ ပုဂံတောင်ရှိပြီ၊ မထားလဲ စားအုံးလေ ကြည် ပုဂံထဲမှာဘာဟင်းမှလဲမရှိဘူး၊ ရော့ရော့ ကျွန်တော့ချည်းထဲပေးမနေနဲ့၊

ဒီတော့မှသူပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်ဖြစ်ပြီးစကားတွေဖေါင်လာတယ်။

ကျနော်မှားသွားတယ်၊ မိန်းမမျက်ရည်မြင်တာနဲ့ ပျော့ကျသွားမိတယ်၊ ဒါမဖြစ်သင့်ဘူး အခုဆိုမရွှေ့ချောဟာအတင်ရဲလာပြီ၊

ကျနော်တို့ထမင်းဝိုင်းဟာ ဧည့်သည်နဲ့အိမ်ရှင်စားနေတာနဲ့မတူတော့ဘူး လင်မယားနှစ်ယောက်ထမင်းလက်ဆုံစားနေတာနဲ့တူနေပြီ၊ မတရားဗိုက်ကားသွားမှဝိုင်းကထဖြစ်တယ်၊

ပြီးတော့ မြင်ဦးထိုင်နေကျပက်လက်ကုလားထိုင်မှာ ထိုင်ပြီး ဆေးလိပ်တလိပ်နဲ့မိမိရစ်နေတယ်၊

ကိုရာဇာ ဒီမှာ ထန်းလျှက်နဲ့ရေနွေး

အင်း အင်း

ရေနွေးချပေးပြီး ပြန်ထွက်မသွားဘဲ ကျနော်ဘေး ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာထိုင်ပြီး ကျနော့မျက်နှာကို တမေ့မောကြည့်လေနေရဲ့၊ ပြသနာဘဲ၊ သူ့မျက်နှာကို ပထမငေးကြည့်နေမိတယ်၊ အဲဒီမျက်နှာလေးဟာလေးဟာ ပြောစရာမရှိအောင်လှပါပေတယ်၊ အပြစ်ကင်းတဲ့မျက်လုံးအစုံနဲ့ကျနော့ကိုညှို့ယူနေတယ်၊ သူ့ရုပ်ရေ သူ့ကြက်သရေနဲ့ လင်ငယ်နေဖို့စဉ်းစားတယ်ဆိုတာ အတော်ယုံရခက်တဲ့ပြသနာဘဲ၊ ရွန်းစင်ပြီးသူရဲ့ ဂန္ဓဝင်မြှောက်အလှဟာ မင်းထိုက်စိုးထိုက်အလှလို့ မှတ်ချက်ချမိတယ်၊ ကျွန်တော့ရိုးစားဟောင်း ကလိန်ကကျစ်မ သီရိကိုတော့မမှီဘူးပေါ့လေ၊ ကျနော်ချစ်သူနဲ့ သူ့ကိုယှဉ်မိတဲ့ ကျနော့ကိုကျနော်အပြစ်တင်မိတယ်။

မထားအသက်ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ

၂၅ နှစ်

ဒါဆို မြင်ဦးထက်ငယ်တာပေါ့၊

ဟင်း သူနဲ့မမျှော်လင့်ဘဲယူလိုက်ရတာလေ၊ ကျမကိုယ်စိတ်နာလို့မဆုံးပါဘူး

လော်လီဖေါက်ပြားတဲ့ မိန်းမတို့ထုံးစံအတိုင်း သူ့လင်ကြီးကို အထင်သေးဟန်တွေပြနေရဲ့၊ ခက်ပါဘိ၊ အော် မိန်းမ မိန်းမ

အချိန်ကရွေ့ရွေ့ကုန်လာလေရဲ့၊ ညဟာလဲ တဖြေးဖြေးနက်သထက်နက်လာတယ်၊

မထားဟာကျနော်ကုလားထိုင်ဘေးကြမ်းပြင်ပေါ်မှာလက်တဖက်ကိုခေါင်းခုရင်း တစောင်းလွဲနေတယ်၊ သူ့ရဲ့ကိုယ်လုံးအလှဟာကျနော်ကိုဖမ်းစားနေတယ်၊ ကြီးမားစွင့်ကားလှတဲ့တင်ပါးကြီးဟာတစောင်းအိပ်နေတာမို့ကောက်ကောက်ကြီးဖြစ်နေတယ်၊ သိပ်ပြီးတော့မကြီးတဲ့နို့အုံဟာ

အင်္ကျီအဖြူထဲမှာချပ်ချပ်ရပ်ရပ်နဲ့ပေါ့၊ ခါးသေးသေးလေးနဲ့ အဆမတန်အောင်ပြည်ဖြိုးနေတဲ့ တင်ကြီး၊ အရင်းကနေတုတ်ခိုင်ပြီး သွယ်လျှာနေတဲ့ပေါင်တန်ကြီးတွေဟာ အောက်ကိုခပ်ပြေပြေ ရေသူမတကောင်လိုအောက်ပိုင်းရှူးသွားလေရဲ့၊

မထား အိပ်ချင်ရင်သွားအိပ်တော့လေ

ကိုရာဇာ ရောမအိပ်သေးဘူးလား၊ မထားတမင်စောင့်နေတာ

တိတ်ဆိတ်တဲ့ညမှာ သူရဲဆည်းလည်းသံလေးဟာ ကျနော်ရင်ကိုလှုတ်ခါစေတယ်

ကျနော်ကအိပ်ရင်နောက်ကျတယ်၊ စောင့်မနေနဲ့၊ သွားအိပ်လိုက်ပါ၊ နောက်မှကျနော် အိပ်မယ်၊ အိပ်ယာတွေဘယ်မှာထားတယ်ဆိုတာသာပြောခဲ့၊

ဒါဆိုလဲ ပြီးတာဘဲလေ

မကြေနပ်သံနဲ့ပြောရင်း အိပ်နေရာကနေ လူးလဲထလိုက်တော့ ပြေလျှော့နေတဲ့ ထမီဟာ ခါးစောင်းပေါ်တဲ့ထိ ကျွတ်သွားတယ်၊ အမှု့မဲ့အမှတ်မဲ့ခပ်လျှော့လျှော့ကိုင်ရင်း ကျနော်ကုလားထိုင်လက်ရမ်းကိုအားပြုပြီးထလိုက်လေရဲ့၊

ပြောရင်းလဲ့နေရာကနေထလိုက်တော့၊ ပြေလျှော့နေတဲ့ထမီဟာ ခါးအောက်တောင် ရောက်သွားတယ်၊

တံခါးပိတ်လိုက်တော့မယ်နော် ကိုရာဇာ

အင်း အင်း

တံခါးမကြီးဆီသွာနေတဲ့သူရဲနောက်ပိုင်းအလှကို ငေးကြည့်ရင်းဒီမိန်းခလေး လူလွတ် သာဖြစ်လိုက်ပါတော့ရယ်လို့ စိတ်ရိုင်းတွေဝင်လာမိပါတယ်၊ မထားဆိုတဲ့မိန်းမကလဲ သူရဲထွား အိတ်တင်ပဆုံကြီးတွေကိုတရမ်းရမ်းနဲ့မျက်စိပြစ်ပြစ်သွားတယ်လေ၊

ကဲ ကျမသွားအိပ်တော့မယ်၊ ကိုရာဇာအိပ်ယာကတော့ အိပ်ချင်တဲ့အခါကျမှ ကျမ အခန်းထဲဝင်ယူပေါ့ ဟုတ်လား

မူနဲ့နဲ့ပြောဆိုရင်းတင်ပါးတွေကိုခါရမ်းရင်း အခန်းထဲဝင်သွားပါတယ်၊ ဒုက္ခဘဲ၊ သူ့အခန်းထဲအိပ်ရာဝင်ယူရမယ်ဆိုဘဲ၊ ဒါကြောင့်ပက်လက်ကုလားထိုင်ပေါ်မှာအိပ်ပျော်ဖို့ ကြိုးစားနေမိတယ်၊

မှေးကနဲ ဖြစ်သွားတယ်ဆိုရင်ဘဲ၊ နားထဲတဝီဝီနဲ့ တောင်ဥက္ကလာ ကထုတ်လုပ်တဲ့ ဟယ်လီကော်ပတာတွေအသံနဲ့ အဝတ်မအုပ်ထားတဲ့ အသားပြင်တွေမှာ စစ်ကနဲ စစ်ကနဲ စိုက်ချလိုက်တဲ့ အရသာတွေခံစားလိုက်ရတာမို့ လန့်နိုးရပြန်တယ်၊

ဒါကြောင့် လူမျိုးမရွေး ဘာသာမရွေး ဆင်းရဲချမ်းသာမရွေး ကိုက်ဖောက်သွေးစုတ်နေ တဲ့ ခြင်္သေ့ရန်ကလွတ်အောင် အိပ်ယာတွေ ခြင်္သေ့ထောင်တွေယူဖို့ သူ့အခန်းဆီခြေလှမ်းနေ မိတယ်၊ ကြည်လင်တဲ့ တရုပ်မီးသီးဟာ အခန်းထဲမှာ ထိန်ထိန်သာနေတယ်၊ မထားအိပ်ပုံကို

လဲကြည့်ပါအုံး လက်နှစ်ဘက်ကဘေးသို့ချထားပြီး ဒူးတဖက်ကထောင်ထားတယ်။ သူ့ရဲ့ထမီက လဲထောင်ထားတဲ့ဒူးကလွန်ပြီး ပေါင်ရင်းအထိလန်တက်နေလေရဲ့။ ဒီမြင်ကွင်းကို ကျနော်ခဏ မှင်သက်သွားမိတယ်။ ကျောက်ဖြူသားလိုဖွေးဖွေးနုနေတဲ့ပေါင်ရင်းဆီကိုစပ်စပ်စုစုကြည့်မိလိုက် တယ်။ ထမီဟာ အဲဒီနေရာကိုမလိုလားစရာဖုံးအုပ်နေလေရဲ့။ အသက်မှန်မှန်ရှုနေလို့မို့မောက် နေတဲ့ရင်အုံတွေဟာ နိမ့်ချည်မြင့်ချည်ဖြစ်နေလေရဲ့။

အင်း အိပ်မက်ဆိုးတွေမက်နေပုံနဲ့ တချက်ငြီးရင်း ဆန့်ထားတဲ့ခြေထောက်တွေကိုပါ ခြေလွတ်လက်လွတ်ပုံစံနဲ့ ကားလိုက်ပါတယ်။ အခုဆိုပေါင် ၂ ချောင်းဟာ ဂဏန်းလက်မပုံစံ လို တချောင်းကကားပြီး တချောင်းကထောင်ထားတယ်။ အခုဆိုပေါင်ရင်းရောက်နေတဲ့ ထမီ ဟာပိုလန်သွားပြီး မီးရောင်အောက်မှာ မဟူရာတောင်ကုန်းကို ရင်ဖိုလှိုက်မောစရာတွေ့လိုက်ရ တယ်။ မထင်မရှားတွေ့မြင်နေရတာကိုဘဲ စောက်မွေးတွေဟာ မဲနက်တောက်ပြောင်ပြီး အခုဘဲ အရည်တွေစီးယိုကျတော့မလားလို့တောင်ထင်မှတ်ရတယ်။

ဟင်း

ကျနော်သက်ပြင်းတချက်ချပြီး စိတ်ကိုတင်းရင်း အိပ်ယာယူပြီး အခန်းထဲကနေ ထွက်ခဲ့မိပါတယ်။ ကျနော်ရင်တခုလုံးဟာ လှုပ်ခါပြီး အာတွေခြောက်နေတယ်။ လက်တွေ လဲတဆတ်ဆတ်တုန်နေလေရဲ့။ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်ဆိုပြီး အခန်းထဲဝင်ချင်စိတ်က တစ တစ လွှမ်း နေတယ်။

မထားမအိပ်သေးဘူးဆိုတာ ကျနော်သိနေတယ်။ ဒီမိန်းမရဲ့ မျက်ခွံအောက်ကမျက်လုံး တွေကစားနေတယ်။ ကျနော်ဟာအလကားနေရင်း ရမက်မီးနဲ့လောင်မြိုက်ခံရတဲ့လူတယောက် ဘဲ။ စိတ်တင်းပြီး ခြင်ထောင်ထောင်တယ်။ ဝင်အိပ်ပြစ်လိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သွေးပူနေလို့ အိပ်မပျော်ဘူး ဒါကြောင့်စိတ်ငြိမ်အောင် အသက်ရှူရင်းတရားမှတ်နေမိတယ်။

အင်း အင်း အား ကျွတ်ကျွတ် ကိုရာဇာ အင်း ကျွတ်ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ် ကိုရာဇာ အောင်မလေးနော် ကိုရာဇာ ခဏထပါအုံး အရေးထဲနော် အအိပ်ကြီးနေလိုက်တာ

ကျနော်မှတ်နေတဲ့ တရားလဲ ဘယ်လိုလန့်ဖြန့်ပြီးထွက်ပြေးသွားလဲမသိဘူး။ ခြောက်ခြားစရာကောင်းလောက်အောင် ဆွဲဆွဲငင်ငင်ကြီး ငြီးငြူသံတွေ စုတ်သတ်သံတွေ ကျနော်နာမည်ကို အားကိုးတကြီးခေါ်သံတွေက မထားအခန်းထဲက ပျံလွင့်လာတယ်။ ကျနော် တော်တော်လန့်သွားမိပါတယ်။ ဟုတ်တယ်လေ ဘာများဖြစ်ပြီလဲမသိဘူး။

ဒါကြောင့်ခြင်ထောင်လှန်ပြီး ဝုန်းကနဲထပြေးသွားမိပါတယ်။ မရွှေ့ချောက ဗိုက်ကိုနှိပ်ပြီး အိပ်ရာပေါ်လူးလိမ့်နေလေရဲ့။ မျက်နှာက သနားစရာပဲမို့။

အင်း အင်း အောင်မလေး ဒီလိုကြီးရပ်ကြည့်မနေပါနဲ့ ကိုရာဇာရဲ့ ဗိုက်ကိုလက်နဲ့လာ ထောက်ပေးပါအုံး အား အောင်မလေးနော် ကျွတ်ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ်

ငြီးငြူသံကြောင့်သူနားမှာဒူးထောက်ထိုင်ပြီး ဗိုက်သားအိအိလေးကို အသာလက်ဝါး နဲ့အသာဖိထားလိုက်မိပါတယ်။

ဖိပါ နာနာလေး ဖိပါ

အို သိပ်မဖိနဲ့လေ အူအတက်ပေါက်တာဆို ဒုက္ခဖြစ်နေမယ်။

မဟုတ်ဘူး ဒါထားဖြစ်နေကြ၊ လေအောင်တာ ဖိသာဖိ အား ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ် ကျွန်တော့လက်ကို ကိုင်ပြီး ဗိုက်တပြင်လုံး ဟိုထောက်ဒီထောက်လုပ်နေပြန်ပါတယ်။

ဆေးရှိလား သွားယူလိုက်မယ်

ဆေးကုန်နေတယ်၊ အဲဒီလိုထောက်ထားရင် ပျောက်သွားလိမ့်မယ်၊ လုပ်ပါ ကိုရာဇာရဲ့ အား ကျွတ်ကျွတ်

သူ့လက်ဝါးနုလေးနဲ့ ကျွန်တော့လက်ကောက်ဝတ်ကို ဆုတ်ကိုင်ပြီး ဗိုက်သားပြင်အနှံ လျှောက်ထောက်နေတယ်။ တချက်တချက် ရင်ညွန့်ရောက်သွားလေရဲ့၊ တချက်တချက် ဆီးခုံ ရောက်သွားလေရဲ့၊ ကျွန်တော်လဲ သူ့ကိုကုစားနေရာကနေ စိတ်တွေ ထကြွ သောင်းကျန်းလာ ပြန်တယ်။ အထူးသဖြင့် ဆီးခုံနားရောက်တယ်ဆိုရင်ဘဲ အိပ်ရာမဝင်ခင်ကမြင်ခဲ့တဲ့ မဟူရာ လွင်ပြင်လေးကိုဘဲ မျက်လုံးထဲမှာမြင်လာမိတယ်။ ကျနော်စိတ်တွေမဟုတ်တော့ဘူး၊

မထားတယောက်အသံပျောက်ပြီး ရောဂါသက်သာသွားပြီဟုထင်ပါရဲ့ မဟုတ်ဘူး ရောဂါကပိုဆိုးလာတာလေ၊ ကျွန်တော့လက်ကို သူ့လက်၂ဖက်နဲ့ဆွဲယူပြီး ဘရာစီယာ ကင်းမဲ့ ပြီး ပါးလွှာတဲ့ အင်္ကျီအောက်မှ မလုံတလုံ တုန်နေတဲ့ရင်နှစ်ရွာပေါ်မှာထားလိုက်ပါတယ်။ ဖေါ် မပြနိုင်လောက်အောင်နူးညံ့တဲ့ အထိအတွေ့ကြောင့် ကျွန်တော်တင်းထားတဲ့စိတ်တွေ ဖရောင်းလိုပျော်ကျကုန်တာပေါ့၊

လက်ဟာဖေါင်းမို့ပြီးသိပ်ကိုနူးညံ့လွန်းလှတဲ့ ရင်သားတွေထဲမှာနစ်မြုပ်နေတယ်။ ကျနော်လဲမရုန်းမိဘူး၊ ဝေခွဲမရတဲ့စိတ်ကြောင့်ရယ် နောက်ပြီးတိတ်တခိုးလိုမဲ့တတ်လာတဲ့ အာရုံခံစားချင်တဲ့စိတ်တွေကြောင့်ရယ်ပဲပေါ့၊

မထားရဲ့ကောရွှန်းလှတဲ့ မျက်တောင်တံခါးချပ်တွေဟာ တဖြေးဖြေးပွင့်သွားတယ်။ မီးရောင်အောက်မှာ ရွှန်းလက်ရီဝေနေတဲ့ညိုမျက်လုံးတွေနဲ့ ကျွန်တော်ကိုဖိတ်ခေါ်သလိုကြည့် နေရဲ့၊

ဘယ်လိုလဲ သက်သာရဲ့လား

တိတ်ဆိတ်မှုကို သီးမခံနိုင်တဲ့အဆုံး တုန်တုန်ရီရီနဲ့မေးလိုက်မိတယ်။

အင်း သက်သာပါတယ်

ပါးစပ်ကပြောရင်း လက်ကိုရင်နှစ်ရွာကြားမှာဖိကပ်ထားလိုက်ပါတယ်။ ကျေးဇူးတင် ပါတယ်ပေါ့၊

ပြီးတော့မှ သူ့လက်နဲ့စုံကိုင်ထားတဲ့ ကျွန်တော်လက်ကိုယူပြီး ဗိုက်ပေါ်မှာထောက်ပြန်တယ်။ နူးညံ့အိန္ဒြေတဲ့ အတွေ့ကြောင့်ကျွန်တော်တုန်လှုပ်မိပြန်တယ်။ ပြီးတော့ သူဟာ ကျွန်တော်လက်ကိုတရွေ့ရွေ့အောက်ဖက်ရွေ့ထောက်ရင်းနဲ့ နောက်ဆုံး ဆီးစပ်ထိရောက်လာပါလေရော့။ ကျွန်တော်ရဲ့ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းတွေ ဘယ်ကိုရောက်သွားလဲမပြောတပ်ဘူး။ ကျွန်တော် အသိတခုလုံးမှာ အမိုက်မှောင်တွေပုံးလွှမ်းသွားပြီး

မထားရဲ့ဆီးခုံကို အသာပွတ်သတ်ပေးနေမိတယ်။ မဝံ့မရဲ့ သူ့မျက်နှာကိုကြည့်လိုက်တော့ မျက်လုံးမှေးစင်းပြီး နှုတ်ခမ်းလေးကတော့ ပြုံးနေတယ်လေ။ သူ့စိတ်တိုင်းကျဖြစ်သွားပြီကိုး။ မထားလိမ်းထားတဲ့ သနပ်ခါးနံ့ဟာ ကျွန်တော်ရင်ထဲကစိုးရွံ့မှုတွေကိုဖယ်ထုတ်ပြစ်လိုက်တယ်။ ခပ်ပြုံးပြုံးရွှန်းစိုနေတဲ့သန္တာရောင်နှုတ်ခမ်းကို အငန်းမရ ငုံ့ပြီးစုတ်ယူလိုက်မိတယ်။

မထင်မှတ်လောက်အောင်ကြမ်းတမ်းတဲ့အနမ်းဟာတုန်ပြန်လာတယ်။ တချိန်လုံးစောင့်စည်းခဲ့တဲ့သိက္ခာတွေဟာခွာချပြီး ကျွန်တော်အထက်နှုတ်ခမ်းကို ပြတ်ထွက်လုမတတ်စုတ်ပေးနေတယ်လေ။ သူ့နှုတ်ခမ်းလေးဟာလဲစုတ်ရင်းနဲ့ ကျောက်ကျောတုံးလေးလို စုတ်ရင်းနဲ့ပျော်ဝင်သွားကြတော့ နူးညံ့ပြီးချိုအိနေလေရဲ့။ နှုတ်ခမ်းလွှာဟာသူ့ရမက်ကိုဖော်ပြတဲ့မိတာတံလိုဘဲ တဆတ်ဆတ်တုန်နေတယ်။ ချိုပြီးနွေးထွေတဲ့နှုတ်ခမ်းဟာ အသာဟသွားပြီး ချောမွတ်နူးညံ့တဲ့ လျှာကလေးက ကျွန်တော်ပါးစပ်ထဲကို တိုးဝင်လာတယ်။ ကျွန်တော်လဲ မိန်းမတွေနဲ့ အတွေ့အကြုံရှိခဲ့ဘူးပါတယ်။ ဒီလိုစိတ်ပါလက်ပါနဲ့ နှစ်ဦးအပေးအယူမျှပြီး တစ်ကိုယ်လုံးစိမ့်ဝင်သွားတဲ့အနမ်းမျိုးတော့မတွေ့ဘူးပါဘူး။ ရှည်ကြာတဲ့ အနမ်းကာလနောက် သူ့လက်တွေဟာ ကျွန်တော်ကျောပြင်ကို စုန်ဆန်ပွတ်သတ်နေလေရဲ့။ ကျွန်တော်လက်တွေဟာလဲ သူ့ခေါင်းကဆံညှပ်ကိုကိုင်ပြီး အငန်းမရနမ်းနေမိတယ်။ နှုတ်ခမ်းတွေကျိမ်းလာလောက်အောင် နမ်းပြီး နွမ်းလျှာသွားမှ နှုတ်ခမ်းချင်းခွာလိုက်မိတယ်။

ရာဇာ ထားကိုမုန်းနေသေးလားဟင်

ဘယ်သူကမုန်းတယ်ပြောလို့လဲ

ရာဇာဘဲ ထားကို ရှောင်ဖယ်ရှောင်ဖယ်နဲ့

ထားမှာ ပိုင်ရှင်ရှိတယ်လေ၊ နောက်ပြီး မြင်ဦးကလဲ သနားစရာမဟုတ်လား

ထားပါလေ၊ ဒါဘဲနော် အခွင့်အရေးရတုန်းပျော်ပျော်ကြီးနေရအောင် ထားကြေနပ်အောင်နေရမယ်နော်၊ ရာဇာကိုဘယ်လောက်စောင့်နေရတယ်ဆိုတာ ထားဘဲသိတယ်။

စကားပြောရင်းက ကျွန်တော်အင်္ကျီကြယ်သီးတွေကို တစ်လုံးချင်းဖြုတ်ပေးနေတယ်။ ကြယ်သီးဖြုတ်သွားတဲ့ အင်္ကျီကို ကျွန်တော်ချွတ်ပြစ်လိုက်တယ်။ မွှေလေးနေခဲ့တဲ့ တချိန်လုံး အားကစားလိုက်စားခဲ့တာမို့ ကျွန်တော်တစ်ကိုယ်လုံးဟာ အဆီမရှိဘဲ ကြွက်သားမျှင်တွေနဲ့ မထားတစ်ယောက်မရိုးအရွှံ့ဖြစ်ချင်စရာဘဲ၊ ဒါကြောင့်ဘဲ ချောမွတ်နေတဲ့ ရင်ကိုလက်နဲ့ပွတ်

ရင်း မို့မောက်တဲရင်အံ့ကိုဆုတ်နယ်ပေးပြီး နို့သီးညိုညိုလေးတွေကို လက်ညှိုးနဲ့လက်မကြား မှလှမ်းချေပေးနေတယ်။

ထားက ဘယ်ဆိုးလို့လဲ

ချစ်လို့နော် နို့မို့ဆို မျက်စေ့မှိတ်ပြီး အသေကောင်လို ငြိမ်နေမှာ
ယုံပါတယ်ဗျာ

စကားပြောရင်းနဲ့ ကျွန်တော်လက်တွေက သူ့အင်္ကျီကိုကြယ်သီးဖြုတ်ပြီး ဟလိုက်ပါ
တယ်။ ပေါက်ဆီ အကြီးစားလောက်ရှိတဲ့ နို့အုံဖွေးဖွေးတွေဟာ အပျိုသွေးတစက်မျှလျှော့ပုံ
မရဘူး။ တင်းမာကျစ်လစ်ပြီး တောက်ပနေတုန်းဘဲ။ မွန်မတယောက်မို့ ဖြူဖွေးတဲ့ အသားရေ
မှာ အကြောစိမ်းလေးတွေ ယှက်သန်းနေလေရဲ့။

လှလိုက်တာ။

လှမှာပေါ့၊ ယုယုယယထားတာကိုး

ရှက်မျက်စောင်းလေးထိုးရင်း သူ့ကိုသူ ဂရုစိုက်ကြောင်းပြောနေရဲ့။ တကယ်လဲ
လှပါတယ်။ ကြွေရည်သုတ်ထားသလို တင်းမာပြောင်လက်နေလေရဲ့။ နို့သီးလေးသာ ထောင်မ
ထနေရင် အပျိုစင်ဆိုတာပြောစရာမလိုဘူး။ ကျွန်တော်ရဲ့တတ်မက်တဲ့ အကြည့်ကိုသဘောကျ
သလို ခစ်ကနဲ ရယ်ရင်း လက်ကိုဆွဲပြီး နို့အုံတွေပေါ်တင်ပေးလိုက်တယ်။ ဒီအမျိုးသမီးဟာ
အင်မတန်စိတ်တက်ကြွပြီး အရှက်အကြောက်တွေကို ဂရုမစိုက်သူပါဘဲ။ သူမရဲ့ နို့တွေကို
ဆုတ်နယ်နေတဲ့ ကျွန်တော်လက်ပေါ်ကို လက်ဖဝါးနဲ့အုပ်ပြီး သိမ်းယူနေတယ်။
ဆုတ်နယ်ရတာ သိတ်အရသာရှိတာဘဲ။ တစ်ချက်တစ်ချစ်ညှစ်လိုက်တိုင်း
အခုဘဲပျော်ကျသွားတော့မလို့ လက်ချောင်းတွေက အထဲကို နစ်နစ်ဝင်သွားတယ်။
နို့အုံကတင်းသထက်တင်းလာပြီး ရင်ကိုကော့ကော့ပေးလာတယ်။ နို့သီး
ထိပ်တွေကိုချေပေးတော့ စုတ်တသတ်သတ်နဲ့ အရသာအတွေ့ကြီးတွေနေတယ်။ အခြား
ယောက်ကျားဆိုလဲ ကျွန်တော်လောက်လုပ်ပေးနိုင်မှာပါ။ ဒါပေမဲ့ အချစ်စိတ်ကြောင့် တုန့်ပြန်
မှုကတော့မတူဘူးပေါ့။ အခုဆို မထားဟာ ကျွန်တော်ရဲ့ လှုပ်ဆွဲကလိမ္မ့်ကိုအစွမ်းကုန်တုန်
ပြန်နေလေရဲ့။

နို့သီးတွေလာ ညှစ်ဖန်များတော့ အထဲကနို့ရည်ကြည်လေးတွေစိမ့်ထွက်လာတယ်။
ဖိတ်ခေါ်နေတဲ့ နို့သီးပေါ်ကို အသာငုံပြီး စုတ်ယူလိုက်တယ်။

တင်းမာတဲ့နို့သီးပေါ်မှ ကြမ်းရှုတ် ရှာရဲ့ပွတ်တိုက်မှုကြောင့် ထားတယောက်ကြက်သီး
ဖျန်းဖျန်းထသွားပြီး အင်း ကနဲငြီးလိုက်တယ်။ နို့အုံတခုလုံး ပါးစပ်ထဲဝင်လုမတတ် ငုံ့ပြီးစုတ်
ပေးနေမိတယ်။

အား ရာဇာ ရာဇာ အား အင်း အင်း ကောင်းတယ်ကွယ်

မရွှေချောက တလူးလူးတလွန်လွန်နဲ့ နှာသံပေးနေတော့ ကျွန်တော်မှာစိတ်တွေ ပိုလို သာထကြွလာရပါတယ်။ ဟုတ်တယ်လေ၊ မိန်းမတွေက များသောအားဖြင့် အရှက်ကြောက် ကြီးပြီး တုန်ပြန်မှုမပြဘဲ အသေကောင်လိုငြိမ်နေတော့ ယောက်ကျားလေးဦးဆောင်သွားရပြီး မြန်မြန်ဇတ်လမ်း သိမ်းလိုက်ရတယ်မဟုတ်လား၊ ယောက်ကျားမှာ ဆိုရင်လဲ အရုပ်နဲ့လုပ်ရသ လို မကြေမနပ်နဲ့ပြီးသွားရတယ်။ မိန်းမ ပြီးမှန်းမပြီးမှန်း လဲမသိလိုက်ဘူး၊

မထားလို ခပ်ထန်ထန်မိန်းမမျိုးကတော့ ယောက်ကျားတယောက်ကို ပျော်ပျော်ကြီး ဆွဲခေါ်သွားနိုင်တယ်။ ဒါမှလဲ နှစ်ဖက်လုံး အရသာအပြည့်အဝတွေ့ရမှာကိုး၊

ဒါကြောင့် မထင်မှတ်လောက်အောင် ဒီဘက်မှာ ထထကြွကြွရှိတဲ့ ထားကို ကျွန်တော်စွဲသွားမိတယ်။ ရှက်စရာမဟုတ်ဘဲ ရှက်ပြနေတဲ့ အမျိုးသမီးထုကြီးကို ပြစ်ပြစ်နှစ် နှစ်ကြီးကျိန်ဆဲပြစ်လိုက်တယ်။

အခုဆိုကြည့် ရင်ဘတ်တဖက်မှာ နို့စို့ခံပြီးသွားတော့ နောက်တဖက်ကိုကော့ပေးပြီး ကျွန်တော်ခေါင်းကို သူ့လက်နှစ်ဖက်နဲ့ပြောင်းပေးလိုက်တယ်။

ရာဇာ စို့သာစို့ ထားက ခပ်ကြမ်းကြမ်းအစို့ခံချင်တာ

သာမန်ပြောရိုးပြောစဉ်စကားလို အေးအေးလေးပြောချလိုက်သော ထားအလိုကျ ကျွန်တော်ပါးတွေ ချိုင့်အောင် နို့ချောင်းထဲကသွေးတွေစို့လာအောင် နို့အုံမှာသွားရာတွေ ထင်လာအောင် အားရပါးရစို့ပေး စုတ်ပေးလိုက်ပါတယ်။

မရွှေထားကတော့ ခါးအချိုးခံရတဲ့မြွေတကောင်လို တွန့်လိမ်ကောက်ကွေးပြီး အရသာ တွေ့နေလေသည်။

ဟား သူ့နို့ကနေ မျက်နှာခွာလိုက်ရင်း လေပူတချက်မှုတ်ထုတ်လိုက်တယ်။ သူမရဲ့ရင် သားတွေလာ နိမ့်ချေမြင့်ချေ လှင်းထနေပြီး ကျွန်တော်တံတွေးအရည်တွေနဲ့ ပြောင်လက်နေ ပြီးတော့ သွားရာ စုတ်ရာတွေနဲ့ နီရဲနေပါတယ်။ ကျွန်တော်လက်တွေဟာ သူ့ဝမ်းပြင်နုလေး ကိုစုန်ဆန်ပွတ်ရင်း ပြေစပြုနေတဲ့ သူ့ထမီကို လက်ချောင်းတွေနဲ့ထိုးခွာလိုက်ပါတယ်။

အလွယ်တကူဘဲပြေသွားပါတယ်။ ထမီကိုအသာလှန်ချလိုက်ပါတယ်။ ဖြူဖွေးတဲ့ ဝမ်းသားပေါင်သားတွေဆုံတဲ့နေရာမှ မဲနက်တောက်ပြောင်တဲ့ စောက်ဖုတ်ကလေးကိုမက်မော စရာတွေ့ရပါတယ်။

ထားရဲ့တကိုယ်လုံးက အမွှေးတွေက ပိတုန်းရောင်ဘဲနော်၊ ဆံပင်တို့၊ မျက်ခုံးတို့၊ ချိုင်းမွှေးတို့၊ ပြီးတော့

ပြီးတော့ ဘာလဲဟင်

စောက်မွှေးတို့

ဒါလေးပြောဘို့များ ရှက်နေရသေးသလား အကိုရယ်

ဒါတင်ဘယ်ကအုံးမလဲ ခြေတလုံးမွေးတို့၊ လက်မွေးတို့ပါ မဲနက်တောက်ပြောင်နေတာပဲ
ဖင်အောက်မှ ဖိနေသောထမီကို အသာဖင်ကြပြီး တွန်းချရင်းပြောလိုက်ပါသည်။
လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ်ဖြစ်သွားတဲ့ ထမီကိုကွင်းလိုက်ချွတ်ပြီး အခန်းဒေါင့်ကိုပြစ်လိုက်ပါတယ်။

အို ကြည့်လူဆိုး သေချာခေါက်မထားဘူး
အချိန်မရှိဘူး

အချိန်မရှိတဲ့ ကျွန်တော်ဟာ အချိန်ယူပြီး မရွှေထားရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို စုန်ဆန်ကြည့်နေ
မိတယ်။ ဒီခန္ဓာမှာ အပြစ်ရှာနိုင်တဲ့သူဟာ အရူးသာဖြစ်ရမယ်။ သူ့နေရာနဲ့သူ မို့မောက်ရှိက်
ဝန်းနဲ့တွဲဘက်ညီလှတယ်။

ဟိတ် သိပ်မကြည့်နဲ့ ရှက်တယ်

စောက်ဖုတ်ကိုလက်ဝါးနဲ့ လှမ်းအုပ်ရင်းမူနေပြန်သည်။

မအုပ်နဲ့ အဲဒါဘဲကြည့်ချင်တာ၊ ခဏနေရင်ဖြူကြည့်အုံးမှာ သေချာဆေးကြောထားရဲ့
လား

အမယ် မယ် ဘယ်လိုမိန်းမစားများမှတ်လို့ဒီလိုပြောရတာလဲ၊ တနေ့ အနဲဆုံး ၃
ကြိမ်ထက်မနဲ မဆေးရရင် ညအိပ်မပျော်တဲ့မိန်းမရှင် နားလည်လား

ဆောရီးဗျာ ဆောရီး သိပ်လှလွန်းလို့ ဆေးစရာတောင်မလိုဘူး စကားအဖြစ်ပြောတာ
ပါ

ပြန်ပြီးလေပြေထိုးရင်းနဲ့ သူ့စောက်ဖုတ်ကိုလက်ဝါးတင်ပြီး ပွတ်သတ်ပေးနေမိတယ်။
ထားကမျက်လုံးလေးမွေးရင်းညိမ်ခံနေလေရဲ့၊

ထား ပေါင်နဲ့နဲကားထား

အလိုက်သင့်ကားပေးတဲ့ပေါင်နဲ့အတူ စောက်ဖုတ်ပါအသာပြဟသွားတယ်။ ဒါပေမဲ့
မဲနက်ထူထပ်စွာဖုံးအုပ်နေတဲ့ အမွေးတွေကြောင့် အတွင်းသားကိုတော့မမြင်ရပါဘူး။ ကြမ်းရှ
တဲ့အမွေးတွေ အုပ်အုပ်ဆိုင်းဆိုင်းဖြစ်နေတဲ့ စောက်ဖုတ်ဟာ ဖေါ့တုံးတတုံးလို့နူးညံ့နေလေရဲ့၊
ဖိလိုက်ရင်နစ်သွားပြီး ကြွလိုက်ရင်ပြန်ပြီးဖေါင်းလာတယ်။ ကြီးမားစွင့်ကားတဲ့တင်ပါးကြားထဲ
စောက်ဖုတ်ဟာကော့ကော့လေးမို့နေရဲ့၊ ကျနော်နားထင်မှာ သွေးတွေတဒိတ်ဒိတ်တိုးလာတယ်။

အမွေးကြမ်းတွေကြားကနေ ဟနေတဲ့စောက်ဖုတ်ထဲ လက်ခလယ်ကိုစမ်းပြီးထိုးသွင်း
လိုက်တယ်။ ခြောက်ကပ်နေတာမို့တစ်နေသေးတယ်။ ဒါကြောင့် လက်ခလယ်ကိုပါးစပ်ထဲငုံပြီး
တံတွေးဆွတ်လိုက်ပြီးမှ ပြန်ထိုးသွင်းလိုက်တယ်။ နူးညံ့ချောအိတ် အဆီပြင်ထဲလက်တွေဟာ
ရှောရှောရှူရှူဝင်သွားလေရဲ့၊ ပူနွေးပြီးနှစ်သက်စရာ အရသာပါဘဲ။

ပျော့စိစိစောက်စေ့ကိုအသာစမ်းပြီး တွန်းထိုးနှိုးဆွပေးလိုက်တော့ မကြာခင်မှာဘဲ မာ
ပြီးထောင်လာတယ်။ ဒီနောက်တော့ စောက်ခေါင်းနွေးနွေးထဲလက်ချောင်းသွင်းပြီးမွှေပေးရာ

အင်း ဟင်းဟင်း ရာဇာ အိုး အင်း အင်း အဟင်း ဟင်း ဟင်း ဟင်း ဟင်း
ထားရဲ့စောက်ခေါင်းဟာ အိမ်ထောင်သည်လိုပြောရင်မယုံနိုင်လောက်အောင်
ကျဉ်းမြောင်းလွန်းလှပါတယ်။ မကြာလှတဲ့အချိန်အတွင်းမှာစောက်ခေါင်းထဲမှာ စိုစွတ်ချောမွေ့
လာလေရဲ့။

ပေါင်ထပ်ဖြုတ်ပေးအုံး ထားရဲ့

စကားသိပ်များတဲ့မရွှေထားတယောက် ဒီတခါငြိမ်ပြီး ခိုင်းတာလုပ်ပေးနေပါတယ်။
ပေါင်ကိုအစွန်းကုန်ဖြုတ်ပေးလိုက်တော့ စောက်ဖုတ်လာ ထင်းထင်းကြီး သူနဲ့ပတ်သက်တဲ့
အရာတွေအားလုံးကိုဖိတ်ခေါ်နေလေရဲ့။

ချစ်မက်စရာ စောက်ဖုတ်နှစ်လွှာကို လက်ချောင်းလေးတွေနဲ့ဟပြီး ပန်းနုရောင်အတွင်း
သားထဲကိုလျှာအသာထိုးသွင်းလိုက်ပါတယ်။

အင်္ဂု အင်္ဂု ထူးဆန်းတဲ့အရသာကြောင့် အင်္ဂုကနဲဖြစ်သွားပြီးမှ ကျွန်တော်ဘာလုပ်
တယ်ဆိုတာသဘောပေါက်သွားပြီး သက်ပြင်းများချလိုက်ပါတယ်။

ပြတ် ပလပ် ပြတ် ပြတ် အင်း အိုး ဟား ဟား အင်း အား ရိုး ကျွတ် ကျွတ်
စောက်စေ့ကို လျှာဖျားလေးနဲ့ကလိလိုက် စောက်ခေါင်းထဲလျှာကိုထိုးထဲပြီး မွှေပေး
လိုက် စောက်ဖုတ်တပြင်လုံးကို လျှာနဲ့ သိမ်းရက်လိုက်လုပ်နေတဲ့ ကျွန်တော်လျှာဒဏ်ကြောင့်
ထားတယောက်တကိုယ်လုံးတုန်ခါနေပါတယ်။ စောက်ရည်တွေလဲ မရပ်မနားယိုစီးကြပြီး
အိပ်ရာပေါ်မှာအကွက်ကြီးဖြစ်နေလေရဲ့။

လျှာကစောက်ဖုတ်ကိုကလိပေးနေသလို လက်ချောင်းတွေကလဲ ဖင်ကြားထဲသွားပြီး
စအိုဝကိုထိုးမွှေပေးနေမိတယ်။ ဟုတ်တယ် ထားဆိုတဲ့မိန်းမကို ပညာကုန်သုံးပြီးလုပ်မှဘဲ။
နို့မို့ရင်သူကကျွန်တော်ကိုအနိုင်ယူသွားလိမ့်မယ်။ အခုထဲကတကိုယ်လုံး လက်ပန်းကျသွား
အောင်လုပ်မှ လိုးတဲ့အခါကျ ကျနော်ကိုမကျော်နိုင်မှာ

ဒါကြောင့် ကိုယ်ရောစိတ်ပါစူးစိုက်ပြီး ထားကိုဘာဂျာမှုတ်ပေးနေမိတယ်။ ကျနော်စေ
တနာအကျိုးပေးတယ်ဆိုရမလားမသိဘူး။ ထားတယောက်ဖြင့် ၂ ကြိမ်လောက်ပြီးသွားတော့
အတော်ကိုပျော့နေပြီ။ စောက်ဖုတ်ကို အဆက်မပြတ် အတော်လေးကြာအောင်ရက်ပေးတော့
အတော်လေးကြာတော့ တတိယအကြိမ်မြောက်ပြီးသွားပြန်တယ်။ ဒီတကြိမ်မှာ မရွှေထားတ
ယောက်ပန်းလျှံခဲ့ပြီမို့ ငယ်သံပါအောင်စူးစူးရှရှအော်ရင်း တွန့်လိမ်ကောက်ကွေးပြီး ပြီးသွား
ပါတယ်။

ဝိုး ကောင်ရဲ့လား မထားရဲ့

အင်း ကောင်းတယ်

နှုတ်ခမ်းမှာပေနေတဲ့ အရည်တွေသုတ်ရင်းမေးလိုက်တဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့အမေးကို
မရွှေထားက မလှုတ်နိုင်မရှားနိုင်ဘဲ အသံလေးခပ်တိုးတိုးနဲ့ဖြေလိုက်ပါတယ်၊
ဒီလိုစောက်ဖုတ်အယက်ခံဘူးလား
တောက်တီးတောက်တဲ့ တခါမှအယက်မခံဘူး ဘူး ဒါပထမဆုံးဘဲ
ကျနော်သူ့ရဲ့အရည်တွေကို လျှာနဲ့သိမ်းပြီး မြို့ချလိုက်တာကို ကြည့်ရင်းအံ့ဩဟန်
လေးနဲ့ပြောပြလေရဲ့၊
ကြိုက်ရဲ့လား
ကြိုက်တယ်၊ ဒါမျိုးကို မြင်ဦးယူလာတဲ့စာအုပ်တွေထဲမှာဘဲတွေ့ဘူးတာ၊ အပြင်မှာတ
ကယ်လုပ်မယ်မထင်ဘူး၊
အခုတော့သိပြီမဟုတ်လား၊ စာအုပ်ထဲမှာ လီးစုတ်တဲ့ ပုံတွေရောမပါဘူးလား
ပါတာပေါ့ ကောင်မတွေ လီးကို အားရပါးရကြီးကိုင်ပြီး မရွံ့မရှာ စုတ်နေကြတာ၊ ရေ
ခဲချောင်းများအောက်မေ့နေကြလားမသိဘူး၊
ကိုယ့်ကိုစမ်းစုတ်ကြည့်ပါလား၊
စုတ်ကြည့်တာပေါ့၊ လာဒီမှာတလှည့်လာအိပ်
ထားဟာအတော်ထန်တဲ့မိန်းမ၊ တခြားမိန်းမတွေဆိုရင် မူလဂျီလုပ်နေအုံးမှာ၊
သူကတော့ဒီဘက်ပိုင်းမှာ နှံ့နှံ့စပ်စပ်သိချင်ပုံဘဲ၊
ဒါကြောင့်သူပေးတဲ့အိပ်ရာပေါ်ကျောခင်းအိပ်ချလိုက်တယ်၊ ပြီးတော့ပုဆိုးကိုအသာဖြေ
လျောချလိုက်ပြီး ခြေထောက်နဲ့ခပ်ထုတ်လိုက်တယ်၊
ကြည့်လုပ်ပြန်ပြီ၊ ပြောပေါ့ ဒီကချွတ်ပေးမှာပေါ့၊ အလကား အဝတ်တွေကိုပစ္စလက်ခ
လျှောက်လုပ်နေတယ်၊
အချိန်မရှိဘူး ထားရဲ့၊
အချိန်မရှိပါလို့ဆိုတဲ့ ကျွန်တော်တကိုယ်လုံးကို ထားဟာ မိန်းမတို့ရဲ့သိက္ခာဘေးချိတ်
ပြီး အချိန်ယူကြည့်လေရဲ့၊ စေ့စေ့စပ်စပ်ကြည့်တာနော်၊ ကျွန်တော်ကလဲ ဒီလိုကြည့်စေချင်
တယ်၊ ဒါကြောင့်လဲအားကစားကိုလိုက်စားခဲ့တာပဲပေါ့၊ တစ်ကိုယ်လုံးကြွက်သားတွေနဲ့ ဖုထစ်
နေတာကြည့်ပြီး သိပ်လှတာဘဲ ဒါပေမဲ့ ဟိုဟာကြီးက ကြောက်စရာကြီး
မေးလေးထိုးပြတဲ့ သူကြောက်တဲ့အရာဟာ ကျွန်တော်ပေါင်ရင်းမှာပျော့ခွေနေတဲ့
လီးကြီးပါဘဲ၊ မဲနက်သန်စွမ်းတဲ့အမွှေးတွေကြားမှာ မြွေကြီးတကောင်လို ခွေပျော့ပျော့ကြီးဖြစ်
နေပါတယ်၊ နဂိုကမှ သူ့လက်နဲ့ပြည့်နေတဲ့လီးဟာ အခုဆို ပျော့ခွေနေတာထက် တစ်ဆ
လောက်ကြီးပြီး ၂-ဆလောက်ပိုရှည်လာတယ်၊

ဟယ် ကြောက်စရာကြီး မချင်မရဲလေး ဆုပ်ညှစ်ရင်း ကြောက်စရာကြီးလို့ဆိုပေမဲ့
လီးကိုကြည့်နေပါတယ်။ သူ့လိုထန်တဲ့မိန်းမတယောက် ချစ်လောက်အောင်လီးကကြီးတယ်လေ
လုံးပတ်ဟာ သူ့လက်ကောက်ဝတ်လောက်ရှိပြီး အရှည်ကယောက်ကျားတစ်ထွာကျော်တယ်။
၇-လက်မလောက်ရှိတာပေါ့။ အခုဆိုမိုးပေါ်တက်တော့မယ်ဒုံးပျံလို တဆတ်ဆတ်နဲ့ထောင်ပြီး
ရုန်းကန်နေတယ်။

စုတ်ကြည့်လေ

ကြောက်လို့

ပြောပြောဆိုဆို နှုတ်ခမ်းဟလာပြီး လီးကိုအသာပါးစပ်ထဲသို့သွင်းလိုက်ပါတယ်။
ဒစ်ဟာ ပါးစပ်ထဲမှာပြည့်ကျပ်သွားတာမို့ မျက်လုံးပြူးပြီးအသက်လုရှုနေရတာ။
ပြီးတော့တဖြေးဖြေးကျင့်သားရသွားပြီး နဖတ်နေတဲ့ဒစ်ဖျားလေးကို လျှာနဲ့ကလိပေးရင်း
ဒစ်တခုလုံးကို ငုံပြီးစုတ်ပေးနေပါတယ်။

အင်း အား ကောင်းတယ် ထားရယ်၊ ဝှီး ကျွတ်ကျွတ် စုတ်ပေး ဟုတ်ပြီ၊ အား
အားအားအား

ထားဟာ ဖါသည်တယောက်လောက်နီးနီးလုပ်ငန်းပိုင်းဆိုင်ရာမှာ ကျွမ်းကျင်လှပါတယ်။
တခုတော့ရှိတယ်။ ကျွန်တော်ကိုချစ်စိတ်ကြောင့် ကိုယ်စွမ်းဉာဏ်စွမ်းရှိသမျှ ဖျော်ဖြေတာလဲ
ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်။ ကျွန်တော်သူ့ကို အကောင်းဆုံးလုပ်ပေးခဲ့သလိုပေါ့။

လီးကိုအရင်းကကိုင်ပြီး ရှေ့တိုးနောက်ငင်နဲ့အားရပါးရစုတ်နေပုံကိုကြည့်ပြီး ကျွန်တော်
သူ့ကိုသနားသွားမိပါသည်။ အေးချမ်းလှတဲ့ ညမှာတောင် သူ့နဖူးမှာ ချွေးလေးတွေစို့လို့ပေါ့။

ဖင်ကြားတဲက တွဲကျနေတဲ့ဘောကို အသာလက်နဲ့ကိုင်ပြီး ဥနှစ်လုံးကိုလက်ထဲမှာဆုတ်
နယ်ရင်းကစားနေလေရဲ့ ဘာမှကြာတယ်လို့မထင်လိုက်ပါဘူး။

ကျွန်တော်တစ်ကိုယ်လုံး တဖျင်းဖျင်းဖြစ်လာပြီး လီးကဆတ်ကနဲဆတ်ကနဲ အစွမ်းကုန်
ထောင်ရာကနေသုတ်ရည်တွေ သူ့ပါးစပ်ထဲကို မီးတောင်ကချော်ရည်တွေပန်းသလိုပန်းထွက်
သွားတယ်။ သူကပါးစပ်နဲ့ပြည့်လုနီးပါးမျှ ပန်းထုတ်လိုက်သောသုတ်ရည် တွေကိုငုံပြီး သွား
ထွေးထုတ်သို့လုပ်နေပါသည်။

အမလေး မထွေးထုတ်လိုက်ပါနဲ့ထားရယ်၊ နှမြောစရာကြီး မြို့ချလိုက် မြို့ချလိုက်

ပြောပြောဆိုဆို မထွေးထုတ်ပြစ်အောင် သူ့နှုတ်ခမ်းကိုစုတ်ပြစ်လိုက်တယ်။ ခုမှပိုဆိုး
သွားပါတယ်။ ပျို့တက်လာတဲ့သုတ်ရည်တွေဟာ သူ့ပါးစပ်ထဲကနေ ကျွန်တော်ပါးစပ်ထဲကို
လျှံကျလာခဲ့ပါတယ်။ ငံကျိုညှိစို့စို့အရသာကြောင့်ကျွန်တော်တောင်အီသွားတယ်။

ပြီးမှ နဲနဲချင်းသူ့ပါးစပ်ထဲကို တဖြေးဖြေးသွင်းပေးရတယ်။ မြို့ချစေတယ်။
အတော်လေးအချိန်ယူလိုက်ရတယ်။

ကောင်းရဲ့လား

သွား အတင်းမြိုခိုင်းပြီးတော့

ဟ ကိုယ်လဲမြိုချတာပဲ

ဒါတော့ ဒါပေါ့ နဲ့နဲ့ချင်းဆိုဟုတ်သေး ခုဟာကအများကြီး ပြီးတော့ပြစ်ခဲနေတယ်၊
ထားကကြက်ဥတောင်မကြက်တကြက်ဆိုမကြိုက်ဘူး

နောက်ဆိုကြိုက်သွားမှာပါ၊ ကဲ လာ ဘေးမှာလွဲအိပ်၊ ခဏအားဖြည့်ရအောင်၊
ကျွန်တော်လက်မောင်းပေါ်ဝယ်လွဲအိပ်ရင်း သူ့နို့အုံနဲ့ ကျွန်တော်ရင်ဘတ်ကိုထိခတ်ပွတ်သတ်
ပေးနေပါတယ်၊ ပြီးတော့လက်တဖက်ကလဲခပ်ပျော့ပျော့လီးကိုသာကိုင်ပြီး ဂွင်းတိုက်ပေး
နေလေရဲ့၊

အင်မတန်လိမ်မာတဲ့ခလေးလို ညိမ်နေတဲ့လီးဟာ ဒေါသမာန်ကြီးလှတဲ့နဂါးတကောင်
လိုခေါင်းထောင်လာပြန်တယ်၊ အကြောဖြိုင်းဖြိုင်းနဲ့ သံဒုတ်ကို ရာဘာစွပ်ပေးထားသလိုပေါ့၊

ရာဇာ လုပ်တော့လေ ရပြီဘဲ၊ မှေးပြီးညိမ်နေတဲ့ ကျွန်တော်ကို လီးကနေကိုင်လှုတ်
ပြီး ခပ်ဆတ်ဆတ်ပြောလိုက်တယ်၊ အရမ်းခံချင်နေပြီထင်ပါရဲ့၊

ကောင်းကောင်းခံချင်လား

အင်း

ဒါဆိုနေအုံး

ပြောပြောဆိုဆို ထောင်နေတဲ့လီးကိုယမ်းရင်း အိမ်ရှေ့ဘက်ဆီသို့လျှောက်သွားပြီး
ခွေးခြေပုလေးတခုကိုဆွဲလာပါတယ်၊ ပြီးတော့အခန်းအလည်မီးရောင်အောက်တဲ့တဲ့မှာချပြီး
စောင်တထည်ကိုအထပ်ထပ်ခေါက်ပြီး ခုံပေါ်လွှမ်းလိုက်တယ်၊

ကဲ လာဒီကို

ဟင် ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ

ဒီခုံပေါ်မှာပက်လက်လာအိပ်

သေးငယ်တဲ့ခုံပေါ်မှာ မရမကအိပ်လိုက်တော့ မထားတယောက်ကော့ကော့ကားကား
ကြီးဖြစ်နေတယ်၊

ပေါင်ကားပြီးဒူးကွေးလိုက်၊ ဟုတ်ပြီ သေချာ ဘဲလ်လင်(စ) ညီအောင်ခြေထောက်
တွေနဲ့ကြမ်းကိုထောက်ထား၊ ထားမှာခါးပိုင်းကခုံပေါ်မှာ အပေါ်ပိုင်းကကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ
အောက်ပိုင်းက တကိုယ်လုံးကိုထိန်းထားရသဖြင့်တဆတ်ဆတ်တုန်နေသည်၊ အသင့်ဖြဲထား
သောသူမ၏ပေါင်ခွင်ထဲသို့ဝင်လိုက်ပြီး ပြုနေသောစောက်ဖုတ်လေးကိုလက်ဖြင့်အသာဟကာ
ဒစ်ဖျားနဲ့စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားတလျှောက် ပွတ်သတ်ရင်းစိတ်ထသထက်ထအောင်နှိုးဆွပေး
နေသည်၊

အို လုပ်နေပြန်ပြီ ရာဇာကလဲ ထိုးသာသွင်းလိုက်ပါ။ ဒီကလူသေတော့မယ်၊ အင်း
ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ်

တိုးလို့တန်းလန်းအနေအထားကတမျိုး စိတ်ထဲကမရိုးမရွယ်ကြမ္မာကတမျိုးကြောင်၊
ထားဟာမချင်မရဲသံနဲ့ ကိုယ်တွေနာနေပါတယ်၊

ပြွတ်ပြွတ် အ အား ဖြေးဖြေး

အခုနကတော့ လိုးတော့ပါတော့ဆို

လိုးတာတော့လိုးရမှာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ အတင်းထိုထဲရင်စောက်ဖုတ်ကွဲသွားမှာပေါ့၊
ရာဇာရယ်၊ ချော့သွင်း

ပေါင်ကိုဖြုတ်ပေးရင်း အဝင်ချောအောင်လုပ်ပေးလိုက်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဧရာမလီးချောင်း
ကြီးကိုစောက်ခေါင်းကမဆန်းမပြလက်ခံနေရရှာသည်၊ ကျွန်တော်လဲ သနားတော့သနားတာပေါ့၊
သနားတာနဲ့ သူ့နို့တွေကိုကိုင်ပြီး စိတ်ကြွအောင်ကစားပေးနေမိတယ်၊ ကျွန်တော်လီးလဲ
သရေကွင်းနဲ့စီးထားသလိုခံနေရသည်၊ နံနံကြာတော့ စောက်ခေါင်းအသားတွေဖြေလျှော့လာ
တယ်၊

ပြွတ် ပြွတ် အား အား ဖြစ် ဖြစ် အားအား အမလေး သေပါပြီရာဇာရယ်၊
အတင်းဆောက်လိုးရသလား၊ ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ် စောက်ဖုတ်တော့ကွဲပါပြီ ကျွတ် ကျွတ်
မျက်ဝန်းမှာ မျက်ရည်အဝိုင်းသားနဲ့ မထားတယောက်သနားစရာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ လီးတခု
လုံးပြုတ်တူနဲ့ ညှစ်ခံရသလို ဖြစ်နေတဲ့ ကျွန်တော်ကပိုသနားစရာကောင်းတယ်၊ ဒါကြောင့်သူ့
ခါးကိုဖမ်းညှစ်ဆုတ်ကိုင်ပြီး လီးကိုအငြိမ်မထားဘဲ စောက်ခေါင်းထဲမှာ အနှုတ်အသွင်းလုပ်ပေး
နေပါတယ်၊ စောက်ပတ်အတွင်းသားနဲ့ လီးအရေပြားကကပ်နေတာမို့၊ လီးကအပြင်ကိုမထွက်
ဘဲအရေပြားအတွင်းက အချောင်းကသာ ဝင်ချီထွက်ချီဖြစ်နေတာပါ၊

ဒီတော့မှ မရွှေ့ချောကလဲ အရသာတွေ့ပြီး

အိုး အိုး အား အား ကောင်းတယ် ရာဇာရယ် သိပ်ကောင်းတာဘဲ၊ ရာဇာလီးကြီး
နဲ့ လိုးတော့ရပြီ ခပ်နာနာလေးဆောင်လိုးတော့၊ ဆောင် ဆောင်ပေး

ဒီမိန်းခလေးဟာ အသက်အရွယ် အဆင့်အတန်း ရုပ်ရည်နဲ့မလိုက်အောင်ထန်လှပြီး
တော့ တဏှာစကားတွေလဲ တတွတ်တွတ်ရွတ်ချင်နေသူပါ၊ ဒီတော့ ကျွန်တော်လဲမညာတော့
ဘူး ကျွန်တော်မညာလဲ သူကဂရုမစိုက်တော့ဘူး၊ အရသာတွေ့နေပြီကိုး၊

ကျားကန်ထောက်ထားတဲ့ သူ့ခြေထောက်တွေကိုမပြီးမိုးပေါ်မြွက်လိုက်ပါတယ်၊
သူ့ပေါင်နဲ့ကျွန်တော်ခါးလွတ်သွာလို့ လီးကတဆုံးထိဝင်သွားပါပြီ၊

ပြွတ် အင့် ကောင်းတယ် ရာဇာရယ် သိပ်ကောင်းတယ်၊

အခုထိခံကောင်းနေတုန်းတဲ့ ထားရဲ့ခြေထောက်တွေကို ပုခုံးပေါ်ထန်းတင်ပြီး ရှေ့ကိုစိုက်ချလိုက်တယ်။

အား သေပြီ သေပြီ အား

ခါးအောက်မှာ တတောင်လောက်မြင့်တဲ့ခွေးခြေခံထားလို့ ထားတယောက် လီးရဲ့ဆောက်ချက်တိုင်းကို မရှောင်နိုင် မလွှဲနိုင် ရက်ရက်စက်စက်ခံနေရပါတယ်။

ကဲ ကဲ ကဲ

ပြွတ် စွတ် ဒုတ် အင့် အမေ့

အခုမှ ထားတယောက်အလိုးခံတဲ့အရသာတွေသွားပါပြီ။ နှုတ်ခန်းကိုကိုက်ပြီး လက်က ကြမ်းပြင်ကိုကုတ်ခြစ်ရင်းခေါင်းကိုဘယ်ညာရမ်းခါနေပါတယ်။ ပေါင်အတွင်းသားတွေဟာ ဂစ်တာကြိုးတွေခါယမ်းနေသလို၊ နို့အုံတွေဟာလဲပြုတ်ထွက်မလောက်လှုပ်ရမ်းနေရဲ့။ ပြင်းထန်တဲ့ဆောင်ချက်တွေကြောင့်ထားရဲ့စောက်ဖုတ်ဟာ ပိုပြီးအရည်တွေ ထိန်းမနိုင်အောင် ထွက်လာပါတယ်။ လီးကိုဒေါင့်အမျိုးမျိုးကနေအားမနာတမ်းလိုးနေတော့ ထားရဲ့အရသာဟာ ပြောစရာမရှိတော့ပါဘူး။ ဒါကြောင့် သူ့ဖာသာ ပရမ်းပတာအော်ပြီးနေတာ၊ စောက်ခေါင်းထဲ ကချောအိအိအသားမျှင်တွေဟာ လီးကိုစုတ်ယူနေကြပါတယ်။ လှိုင်တွန့်လို ရစ်ပတ်စုတ်ယူနေ တဲ့စောက်ပတ်ကြောင့် ကျွန်တော်လီးဟာလဲ သိပ်အရသာတွေနေပါတယ်။

ပြွတ် ဖတ် ဒုတ် အား အားရပါးရသာလိုး ထားခံနိုင်ပြီ၊ အင့် အင့်

စွဲမက်စရာနှုတ်ခန်းလေးတွေထဲက ထိရောက်တိုတောင်းတဲ့ စကားကြောင့်ထားရဲ့ခါးကို လှမ်းကိုင်ပြီးတအားကုန်ဆောင်ထဲလိုက်မိပါတယ်။ ဆောင့်အားကြောင့်စောက်ဖုတ်ပါအထဲကို ကျုံ့ဝင်သွားသလားအောက်မေ့ရသည်။ ဂွေးဥတွေကတော့အပြင်နှုတ်ခန်းကြီးတွေကြားထဲ ညှပ် ညှပ်သွားမိပါသည်။

ဆောင့်ပေးရာဇာ ဆောင့်ထား ထားပြီးတော့မယ်

ထားတယောက် လည်ဖြန့်အဖြတ်ခံရသောအသံနဲ့ပြောရင်း အကြောတွေဆွဲပြီးတွန့်လိမ် ကာ မျက်ခွံများပါလန်သွားပါတယ်။ စောက်ဖုတ်ကလဲ လီးကိုမတရားစုတ်ယူနေပါတယ်။ ပြီး ဗြုန်းဆိုပြေလျှော့သွားပြီး စောက်ခေါင်းတခုလုံးစောက်ရည်တွေအိုင်ထွန်းနေတော့သည်။ ကျွန်တော်လဲရွံ့နေသောစောက်ခေါင်းကို ၁၀ချက်လောက်ဆက်ဆောင့်တာနဲ့ စောက်ပတ်ရဲ့စုတ် အားကိုမခံနိုင်ဘဲ သားအိမ်နံရံကိုသုတ်ရည်တွေတဖြန်းဖြန်းပန်းရင်းပြီးသွားပါတယ်။

ပျော့ခွေနေတဲ့ထားကိုအသာပွေ့ရင်းသူ့အိပ်ယာပေါ်သိပ်လိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော်လဲသူ့ ဘေးမှာဝင်လဲရင်း

ကောင်းလိုက်တာ ရာဇာ ရယ်၊ တသက်တာဘဲ

ကျွန်တော်တို့ တော်တော်ကြာအောင်နားနေလိုက်ကြပါတယ်။ အမှတ်မရှိသေးတဲ့ထား
ဟာလီးကိုကိုင်ပြီး ဆွပေးနေပြန်ပါတယ်။

ရာဇာ ဒီတခါထားလုပ်မယ်နော်။

မရွှေထားကပြောပြောဆိုဆို သူ့စောက်ဖုတ်ကို ကျွန်တော်ပုဆိုးနဲ့သုတ်နေပါတယ်။
စောက်ဖုတ်ကွဲသွားလို့သွေးထွက်နေတာလဲတွေ့ပေမဲ့မဖြံ့ဘူး။ ပြီးတော့ကျွန်တော်ပေါ်မှာထားက
ဆောင်ကြောင်ထိုင်လိုက်တယ်။ လီးကိုလက်နဲ့ဆုတ်ပြီး ကျန်တဲ့လက်တဖက်က သူ့စောက်ဖုတ်
ကိုဟလိုက်ပါတယ်။ နီရဲပြောင်ချောနေတဲ့ဒစ်ကို ပန်းနုရောင်သန်းနေတဲ့သူ့စောက်ဖုတ်ထဲကို
ထိုးသွင်းလိုက်တယ်။ သိပ်နာကျင်ဟန်မရှိပါဘူး။ အံ့ကြိတ်ပြီးအားနဲ့ တအားဖိသွင်းနေပါတယ်။
စောက်ဖုတ်ဟာလဲ ကျွံပြီးအထဲကိုဝင်သွားလေရဲ့။ ရုတ်တရက်ကြည့်လိုက်ရင် အပေါက်မရှိတဲ့
ခွကြားကိုအတင်းထိုးဖောက်နေသလိုဘဲ။

ဖြုတ် ဒုတ် အင့် အား

နောက်ဆုံးတော့လီးဟာ စောက်ခေါင်းထဲအဆုံးထိဝင်သွားပါတယ်။ ဒီတော့မရွှေထား
ဟာသူ့စိတ်ကြိုက်ဆောင်ပါလေရော။ သူ့ရဲ့နို့တွေဟာလဲ အထက်အောက်ကိုခုန်နေလေသည်။
ကြည့်ရတာတော့ရမ္မက်ကြွစရာဘဲ။ ဒါပေမဲ့ ပင်ပန်းတာ ကိုယ်ဘဲသိတယ်။

အင်း အင်း အား ရှီး ရှီး ကျွတ် ကျွတ်

အိုး အား ဖြုတ် ဟူး သွပ် အိုး အိုး အား အင့် အား

ထားဟာ သူ့စိတ်ရှိသလို အစွမ်းကုန်ဆောင်နေသလို ကျွန်တော်ကလဲ အောက်ကနေ
အားရပါးရကော့ပေးနေမိတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ အပြင်းအထန်စုတ်ယူနေတဲ့ သူ့ရဲ့စောက်ဖုတ်
အားကို မခံနိုင်တော့ဘဲ ကျွန်တော့လီးကနေ သုတ်ရည်တွေဟာ သူ့စောက်ခေါင်းထဲကို
ပန်းထဲလိုက်တယ်။ ချက်ခြင်းမသေသေးတဲ့လီးကို နောက်ဆုံးခွန်အားနဲ့ အစွမ်းကုန်ဆောင်ရင်း
ထားလဲ စောက်ခေါင်းထဲက ဖြူဖြူပျစ်ပျစ်အရည်တွေကျရင်း ကျွန်တော့အပေါ်ကိုမှောက်ကျ
လာပါတော့တယ်။ ကျွန်တော်လဲ ယုယုယယဖက်ပြီး အထူးဆုအဖြစ် အနမ်းခပ်ကြမ်းကြမ်း
ဖြင့်တချက်နမ်းပေးလိုက်ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော်တို့ဇတ်လမ်းဟာ ဆုံးခန်းမျှမရှိလောက်
အောင်ကိုဆက်ခဲ့ကြပါတယ်။ မြင့်ဦး ပြန်မလာမချင်း ကျွန်တော်နဲ့ထားဟာ မိုးမမြင်လေမမြင်
ရမ္မက်ပင်လည်ပြင်ထဲမှာ စုန်ဆန်ကူးခတ်ခဲ့ကြတယ်။ သူနဲ့တခါလိုးတိုင်းသာ ခလေးတယောက်
ရမယ်ဆိုရင် အဲဒီရက်အတွင်းမှာ ခလေး ၂၅ယောက်လောက်ရနေပြီ။ ဒီလိုနဲ့မြင့်ဦးပြန်ရောက်
လာတယ်။ အလုပ်ရှင်ရဲ့ အငြိုညင်ခံပြီး လာအိမ်စောင့်ပေးတဲ့ကျွန်တော်ကိုအလွန်ကျေးဇူးတင်
နေရှာပါတယ်။ ဒါပေါ့လေ သူမရှိတုံးသူငယ်ချင်းကောင်းပြီသစ္စာ သူ့ရဲ့စည်းစိမ်ဥစ္စာနဲ့မယားကို
သူရှိသလိုဘဲထားပေးနိုင်တဲ့ ကျွန်တော်ကိုကျေးဇူးတင်ရပေမပေါ့။ သူ့ရောက်လာတော့ ကျွန်
တော်တို့ခပ်မှန်မှန်ဘဲနေလိုက်ကြတယ်။

ရီတော့ရီချင်သား နောက်ပိုင်းမှာ ကျွန်တော်လဲ လည်ရင်လည်သလိုမရွှေ့ထားဆီသွားတယ်။ သူကလဲ လည်ရင်လည်သလို ကျွန်တော်အခန်းကိုဆိုင်ပိတ်ချိန်ရောက်လာတတ်တယ်။ မြင်ဦးကိုဘယ်လိုပြောသလဲတော့မမေးမိဘူး။ အဆင်ပြေရင်ပြီးတာဘဲလေ။

(၃) ကျားရှေ့မှောက်ရက်လဲ

ထားဟာအခွင့်အရေးရရင်ရသလိုကျွန်တော်အခန်းကိုရောက်လာတတ်တယ်။ ကျွန်တော်မရှိရင်ဝင်နေနိုင်ဘို့ဆိုင်သော့တချောင်းလဲပေးထားတယ်။

သူလဲကျွန်တော်မရှိတုန်းရောက်ပြီဆိုရင်လဲ အဝတ်အစားတွေ ချွတ်ပြီးကုတင်ပေါ်မှာ ကိုယ်တုံးလုံးနဲ့အိပ်နေတော့တာဘဲ။ ဒါပေမဲ့ စနေနေ့တနေ့တော့သူမလာရဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကိုမောင်မောင်က ကျွန်တော်အခန်းကိုသုံးတတ်တာစနေနေ့ဘဲ။ ကျန်တဲ့နေ့တွေဆိုသူ့အိမ်မှာသူချတယ်။ ဒီနှစ်ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာတရုတ်နှစ်သစ်ကူးတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဆိုင်က အလုပ်သမားတွေက တရုတ်များလို့ဆိုင်ပိတ်လိုက်ရတယ်။ ကျွန်တော်လဲ သူငယ်ချင်းအိမ်တွေလိုက်စားရင်း ညနေ ၅နာရီလောက်မှာ ဆိုင်ပြန်ရောက်တယ်။ အပြင်ကနေလှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ကျွန်တော်အခန်းထဲမှာမီးလင်းနေတယ်။ ဒါနဲ့အသံမမြည်အောင် သော့ဖွင့် တံခါးဖွင့်ပြီးဝင်လိုက်တယ်။ တရုတ်ကတ်မှန်ကြားကနေချောင်းကြည့်လိုက်တော့ ကျွန်တော်ခေါင်းပေါ်မိုးကြိုးပစ်ခံရသလိုဘဲ။ ဟုတ်တယ်လေ ကျွန်တော်ကုတင်ပေါ်မှာထားတယောက်ပက်လက်ကလေးအိပ်နေတယ်။ သူ့ခြေတွေ လက်တွေကို ကုတင်တိုင်နဲ့ပူးချည်ထားတယ်။ မျက်နှာမှာလည်း မျက်ရည်တွေနဲ့ ကုတင်ဘေးနားမှာလဲ ကိုမောင်မောင် အောက်ပိုင်းဗလာနဲ့ သူ့လီးမှာ တစ်စုံတစ်ရာကိုဂရုတစိုက်တတ်နေတယ်။ ကျွန်တော်ဘာလုပ်ရမလဲ ဝင်ရမလား။ ဒါဆို ပြဿနာကြီးသွားပြီး မြင်ဦးဆီရောက်သွားမယ်။ ကျွန်တော်လဲ အလုပ်ပြုတ်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုမောင်မောင် ဒဏ်ခံရမဲ့ ထားလဲမသက်သာလှဘူး။ သူကမိန်းမလိုးရင် ကရိယာအမျိုးမျိုးထားတာ။ သူတတ်တဲ့ပညာနဲ့ကရိယာမျိုးစုံလဲထွင်တတ်တဲ့သူ။ ကျွန်တော်လဲ ဝေခွဲမရဘဲ ကြည့်နေမိသည်။ အခုမှ သူ့လီးမှာတတ်လိုက်တဲ့ဟာကိုကြည့်မိတယ်။ ဆိတ်မျက်ကွင်းနဲ့ ပဲစေ့လိုအစေ့ ပေါင်းထားတဲ့ ကွင်းလေးဘဲ။ ထားကိုယ်စားကြက်သီးထမိတယ်။ ဒါပေမဲ့လဲ ဝမ်းလဲသာသွားတယ်။ သိပ်ခံချင်တဲ့မရွှေ့ထားရေ လိုးတဲ့နေရာမှာ ပါရဂူမြောက်တဲ့ ကိုမောင်မောင်နဲ့တွေ့ပြီလေ။ မနာလိုစရာ ကောင်းတာက သူနဲ့အလိုးခံပြီးရင် တခြားလူကို မခံတော့ဘဲ သူ့ကိုသာတွယ်ကတ်နေတတ်တယ်။ အခုလဲကြည့် ထားရဲ့စောက်ခေါင်းထဲကို ကျွန်တော်တို့သုံးတဲ့ အမဲဆီ သုတ်ပေးလိုက်တယ်။ သူ့လီးဟာကျွန်တော်လောက်မတုတ်ပေမဲ့ တစ်လက်မလောက်ပိုရှည်တယ်။ ဒါတိုင်းဆိုသူ့ကိုချောင်းမကြည့်ဘူး။ သိက္ခာထိန်းတဲ့အနေနဲ့ပေါ့။ အခုဟာကတော့ ကိုယ်ကဏ္ဍ ဖြစ်နေတယ်။

အား အား အိုး အင်း အီးအီး ရိုး အိုး အား အား အိုး အိုး ဟိုး ဟိုး
အမလေးလေး အိုး အင်

ပေါင်နှစ်ချောင်းကို ဖြဲပြီးအသားကုန်လိုးနေတဲ့ ကိုမောင်မောင် ကိုထားစွဲသွားမှန်း
သိသာပါတယ်။ သွယ်လျတဲ့လက်ချောင်းတွေက ဒူးတွေကိုင်ဖြဲထားတဲ့ ကိုမောင်မောင်ရဲ့လက်
ကောက်ဝတ်ကို တင်းတင်းကြီးဆုတ်ကိုင်ထားလေရဲ့။

ပြီးတော့ ကိုမောင်မောင်မြင်သာအောင် ထားကအောက်နှုတ်ခန်းမှာ လျှာလေးပြုတ်
ပြုတ်လုပ်နေတယ်။ ထားတို့သိပ်ကြိုက်ပေါ့။

အား

ထားတယောက်နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်ပြီးသွားတယ်။ ကိုမောင်မောင်လဲ နဲနဲဆက်ဆောက်
ပြီး ဆန့်ငင်ဆန့်ငင်နဲ့ပြီးသွားတယ်။ သူတို့ထွက်လာတော့မယ်ဆိုတာသိလို့ ကျွန်တော်ဆိုင်ပြင်
ထွက်ပြီးတံခါးပြန်ပိတ်ထားလိုက်ပါတယ်။ ခဏနေတော့ ထားကိုပွေ့ပြီးထွက်လာတဲ့ကိုမောင်
မောင်ကို မှောင်ရိပ်ထဲကနေတွေ့လိုက်ရတယ်။ ကျွန်တော်သတိမထားလိုက်မိတဲ့ ကားနက်ကြီး
ဆီသွားပြီး တံခါးဖွင့်ပြီးအသာချထားလိုက်တယ်။ ပြီးတော့မှ ဆိုင်ကိုသွားပြန်ခတ်နေရဲ့။ အင်း
ထားတယောက်သူကြိုက်တဲ့ရမက်နွံထဲမှာ ဆုံးစမမြင် နစ်မြုပ်အိုးတော့မှာဘဲလို့။

ပြီးပါပြီ။